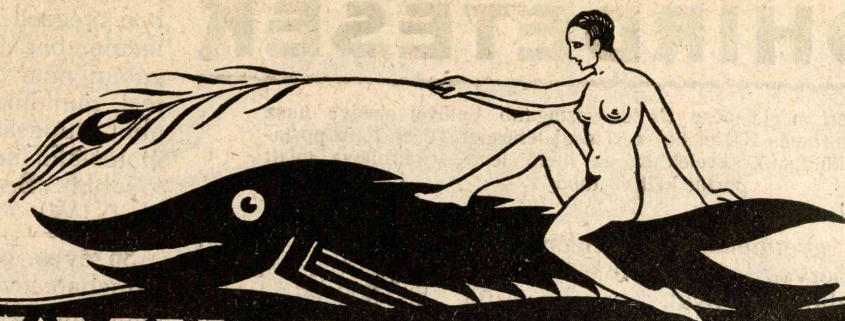

KAVIAR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAÍVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

TARTALOM:

A kéjgyilkosság ro-
mantikája

Régi pogány vallá-
sok

Ahol vétek volt a gyermekáldás

Egy öreg gavallér
eljegyzései

Brandtome, a híres francia író
eljegyzetei a nőkről

Mexikói bárban

Hans H. Evers izgató novellája

Nemcsak felvilágo-
sításról van szó!

Az ifjúság sexuális nevelése

Sexuális hírek

A menyország kul-
sa

Orosz népmonda az ügyes laka-
losról és a szüz királynőről

Ujóciska

Kelemen Viktor, a most Bécs-
ben élő magyar író gyönyörű
novellája

Ravasz asszony

Perzsa novella

Ázassági apróhird.

Intim kabinet

Garzon típus

APRÓHIRDETÉSEK

Minden szó egyszeri megjelenése tíz lei, vastagabb betűvel szedve husz lei, legkisebb apróhirdetés 100 lei, hatszori megjelenésnél 300 lei. Pénz postabélyegeken is beküldhető. Levelekhez az illető levél továbbítása miatt portót kell csatolni.

27 éves elvált, gyermektelen izr. vallásu, járási főorvos leánya, 800.000 lei készpénzhozománnyal, négy szobás lakással, teljes kényelmével, később egy millió örökséggel férjhez menne. Distingvált intelligens uriemberek leveleire a kiadóhivatal válaszol. (v)

Férjhez menne független, közepes koru urinő, cca 150.000 lei készpénzhozománnyal, csinos lakással 45 év körüli biztos keresettel rendelkező férfihez, lehet intelligens iparos is.

Megnősülne 26 éves, keresztény fiatalember, chemikus (vegyész) abszolut végzett, jó családból származó urifü; keresi házasság céljából azon korához illő, nem szegény urilány komoly ismeretségét, akivel együtt elindulna az élet nehéz útjain. Leveleket „Új élet hajnala” jelige alatt a lap kiadója továbbítja.

Egy millió lei. ingatlannal férjhez menne 17 éves rom. kath. vallásu szép szőke leány. Komoly levelekre azonnal válaszolok, fényképet küldök. Részletes leveleket a kiadóhivatal továbbítja: „Lambert” jelige alatt.

26 éves elvált vidéki fiatal asszony, 100.000 lei készpénzhozománnyal azonnal férjhez menne jobb iparoshoz is. Leveleket „V. 26” jelige alatt a lap kiadóhivatala továbbítja. (W)

Orvos, járási székhely városában, 34 éves, keresztény, megnősülne. Csak korához mértén, vagyos hölgyek levelét kéri „Orvos” jelige alatt a kiadóhivatalba küldeni. (W)

Szép házzal, özvegy tanárné 30 éves művelt leánya férjhez menne. Leveleket a kiadóhivatal továbbítja „Nemes lélek” jelige alatt. (W)

300.000 lei hozománnyal férjhez menne 24 éves, fess és egészséges, háziasszony nevelt gör. kel. vallásu, szép, szőke leány, jobb iparoshoz is. Címet a kiadóhivatal komoly esetben közli. (d)

Szép, szőke, 19 éves leány, rom. kath. vallásu, zárdai nevelésben részesült, 500.000 lei hozománnyal férjhez menne. Leveleket „Szőke leány” jelige alatt a lap kiadóhivatala továbbítja. (W)

130.000 lei készpénzhozománnyal férjhez menne 45 éves, gyermektelen, jól kereső keresztény, intelligens uriaszony. Leveleket „Lehet jobb iparos is” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja.

Mérnök, 30 éves, nőtlen, rom. kath. vallásu, hazulról nagyobb örökség tulajdonosa, megnősülne. Korához és műveltségéhez való hölgyek leveleit „Mérnök” jelige alatt a kiadóba kér küldeni. (W)

26 és 30 éves, izr. két lány testvér, egyenként fél millió lei hozománnyal, férjhez menne józan gondolkodásu, korrekt izr. fiatalemberhez. Címét közli a kiadóhivatal. (W)

ÖZVEGY, 40 éves, keresztény fűszerkereskedő, jóforgalmu temesvári kis üzlettel, megnősülne. Vagyos, jól szituált ember, feleségül venné azon legalább 80 100 ezer lei vagyonnal rendelkező özvegyet, esetleg lányt, akiben egyszersmint jó feleséget is találna. Leveleket a kiadóhivatal továbbítja „Fűszerkereskedő” jelige alatt d.

Villanyszerelő, 25 éves, gör. kel. szerb, intelligens, józan gondolkodásu fiatalember, aki hazulról sem szegény, amellet jó keresete van, megnősülne. Korához illő hajadon ismeretségét keresi, akinek legalább 3-400 ezer lei hozománya van. Érdeklődőknek címét közli a kiadóhivatal.

Félfárva, fiatal rom. kath. vallásu, iskolázott és tanult leánytestvér, egyik 17 a másik 19 éves, mind-egyik 700.000 lei készpénzhozománnyal és teljes stafirunggal férjhez menne. Házasság céljából keresik komoly és jószívű, intelligens fiatalemberek ismeretségét, akik nem kimondottan hozományért akarnak nősülni, de súlyt helyeznek a lelki kapcsolatra és őszinte szeretetre is. Komoly érdeklődőknek a kiadó megmondja a címét. (v)

Kereskedelmi akadémiát Bécsben végzett 27 éves, keresztény fiatalember megnősülne. Házasságában nem annyira a vagyont keresi, mint inkább benősülést óhajt, ahol tudását és képzettségét kamatoztatni tudná. Leveleket a kiadó továbbítja „Bécsi Akadémia” jelige alatt. (W)

36 éves, gör. kath. nőtlen nagy városban levő kávéház és vendéglőtulajdonos megnősülne. Mivel magam is vagyos vagyok és üzletem több milliót ér csakis szintén vagyos hölgyek leveleit kérem a kiadóba küldeni „Megtért lélek” jelige alatt. (v)

Egy millió ingatlan hozománnyal, vidéki 20 éves, rom. kath. vallásu, szép és művelt fiatal leány férjhez menni óhajt. Leveleket „Csendes vidék” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja.

Özvegy gyárosné három leány, 17, 19, és 22 éves, teljesen művelt és iskolázott, mindegyik fél millió készpénz hozománnyal, teljes kényelmével, házasság céljából keresi azon korához illő fiatalember ismeretségét, akinek mindenben hű, és támogató felesége lenne. Leveleket „Három a kislány” jelige alatt a kiadó továbbítja. W

18 éves, fess, fiatal román leány, 200.000 lei hozománnyal, 8 hold elsőrangú ingatlannal, férjhez menne. Leveleket „Fekete drágakő” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja. W

Megnősülne több kisebb iparos és hivatalnok ember, még pedig: 25 éves abszolut józan életű és komoly pincér, aki önállósítani szeretné magát, továbbá 29 éves kisebb iparos, havi 8000 lei keresettel, önálló műhellyel, hazulról nagyobb örökséggel; egy 32 éves rom.-kath. vallásu fodrász, elvált, gyermektelen; 31 éves gör. kel. román állami tisztviselő, özvegy, gyermektelen; 46 éves özvegy gyermektelen rom.-kath. vallásu varrónő havi 10.000 lei biztos keresettel és 200.000 lei készpénzzel; valamint teljes lakásberendezéssel; rom.-kath. vallásu 37 éves, fess, szőke varrónő 60.000 lei készpénzzel és havi 6000 lei biztos keresettel; fiatal vidéki elvált fess kis asszonyka 27 éves, gyermektelen 100.000 lei hozománnyal, (német) azonkívül özv. gyermektelen 39 éves egyedülálló hivatalnoknő évi 80 ezer lei biztos keresettel, rom.-kath. vallásu, továbbá ugyancsak nősülni szeretne elvált építész, 29 éves, abszolut józan és komoly férfi, rom. kath. vallásu, gyermektelen. Érdeklődőknek a kiadóhivatal bármely címet megmondja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Timisoara: (Temesvár) Fabrica
Alea Dumbrovei Vadászerdei
ale 11

Folyószámla:

Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank fiókjánál Timisoara

Egyes szám egész Romániában
20 lei, Bukarestben 25 lei

Jugoszláviában 8 dinár, Csehszlovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 gar.; 2 lira; 2.50 fr. frank; 50 pf

Előfizetési árak Romániában:

Egész évre	— —	950 lei
Fél évre	— —	480 lei
Negyed évre	— —	240 lei
Jugoszláviában $\frac{1}{2}$ évre	100	dinár
Csehslovák.	"	40 c. kor
Ausztriában	"	6 silling
Németországban	"	3 márka
Olaszországban	"	20 lira

Magyarországon " 9 pengő

Külf. előfizetések külföldi f. szám-
lainkra fizetendők be. Magyar-
országiak postán, utalványon
küldhetik be.

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Művészeti szerkesztő:

GRUBER KÁLMÁN

Hirdetési tarifa: Hasábmiliméterenként 2 lei. Hirdetési díjak előre fizetendők. — Lapunkban megjelent novellák, regények és más közlemények átvétele, reprodukálása és előadása szigorúan tilos és bármely államban törvény szerint lesz büntetve

A kéjgyilkosság romantikája

A régi rablóvilágnak igen szépen fejlett romantikája volt s nehéz lenne eldönteni, hogy a nyolcvanas években ki volt népszerűbb ember Magyarországon: az öreg Andrassy Gyula gróf, vagy a romantika-koszorúkkal övezett Rózsa Sándor? Az öreg Andrassy külpolitikai koncepciója minden bizonnyal igen erős mozgásba hozta a magyar agyvelőket, de Rózsa Sándor a szíveket dobogtatta meg.

Természetes, hogy Rózsa Sándor ebben a korban már egyáltalán nem volt aktív szereplője a mindennapi életnek, hiszen már régen elvonult az a menet, amelyik a szamosujvári fegyházból szállította utolsó útjára az ő hűlt tetemeit, — de hát csak politikusok szokták még életükben elérni a népszerűséget. Írók, művészek, betyárok és rablógyilkosok csak akkor kapnak részt belőle, ha már végérvényesen ártatlanok... Rózsa Sándor is osztozott ebben a sorsban s míg a halál le nem szoktatta arról, hogy pisztolyforgatással do-

bogtassa meg az egyes emberek szívét, addig nem juthatott ki neki abból az egyetemes lelkesedésből, melyet a lelkesedés hív életre.

Általában azt szokás mondani, hogy a rablóvilág romantikája a múlté, — s ez igaz is. De nem azért szűnt meg ez a romantika, mert „felvilágosult korunk” kevésbé hajlamos a romantikára, hanem mert a mostani rablások lényege kizárja a romantikát. A rablók rájöttek arra, hogy sokkal egyszerűbb és jövedelmezőbb dolog kaszszát furni, mint éjszaka erdőben lesni az utasokra. Rend szerint a legsoványabb kaszsa is több pénzt rejteget a bendőjében, mint amennyi a legkövérebb marhakereskedők pénztárcájában szokott meghuzódni. Ehhez járul még az is, hogy a leg-súlyosabban kilyukgatott vas-szekrényt is enyhébben bírálja el a bíróság, mint az egész kis pisztolygolyóval kilyukgatott marhakereskedőt. A modern rabló tehát ritkábban jut el az akasztófaig, mint a multszázadbeli kolle-

gája, s ez minden bizonnyal kellemes tény is az ő számára, csak éppen: ez ölte meg a romantikát. Az akasztás kétségen kívül igen kellemetlen dolog, de ezenfelül romantikus is, a sok éves fegyház talán valamivel kellemesebb, de lényegesen kevésbé romantikus.

Igy aztán a rablók romantikáját a kéjgyilkosok örökölték el.

Első pillanatra talán paradox ez az állítás és azok, akik nagyon hisznek az emberiség etikájában, bizonyosan ellent is mondanak neki, hogy „a kéjgyilkosság megborzasztja és felháborítja a nagyközönséget”. Lehet, hogy igazuk is van azoknak, akik ezt az álláspontot képviselik, csak akkor meg kell jegyezni még, hogy a közönség nagyon szeret megborzadni és felháborodni... Ez ugyanis egészen bizonyos: az a Bé-luka például, aki aprókat ütögetve felesége fejére, szép lassan megölogette az asz-szonyt és aki ezt a lassu tempót időnként vastag séta-botjával gyorsitgatta, lénye-

gesen nagyobb „közönséget vonzott” ügyének főtárgyalására, mint amennyit a szingizgatók a legcsalogatóbb francia malacságokhoz tudnak összeszedni.

A francia Landru, a német Haarmann, a magyar Kiss Béla és most legutóbb: a düsseldorfi szörny még nála is nagyobb népszerűséget szereztek, mert a modern kor azokon a gyilkosokon szeret legjobban „borzongatni és felháborodni”, melyben a szekszuális elferdülések is szerepet kaptak.

Persze: a romantika tökéletes kifejlődéséhez arra is szükség van, hogy a romantika alanya eljusson az akasztófához. A düsseldorfi szörny még nem lehet romantikus hős, mert még él, sőt annyira él, hogy a düsseldorfi hölgyek nem igen szeretnek egyedül sétálgatni a romantikusan megvilágított düsseldorfi utcákon, — mert noha a kéjgyilkosság hátborzongatóan érdekes valami, annyira még sem érdekes, hogy az ember passzív szerepet is szeretne belőle.

A romantika már jelentkezik: már kezd „hős” lenni a a szörny. A lapok már, mint mellőzött szerelmest állítják be, aki Romeónak indult s csak kicsuszott a shakespearei szerepből. Persze még nem hős, még félni kell tőle az éjszakai utcán, — de ha majd a pallós szalónképesse fogja tenni, akkor ő is bevonul majd a romantikával koszorúzott büntetéseik közé.

A rablóromantika meghalt, — a kéjgyilkosok romantikájának korát éljük s ez a kor addig fog tartani, míg a romantikus kötél és pallós helyét nem fogják elfoglalni a kevésbé romantikus és nagyon szürke fegyházépületek.

Jarnó József.

Régi pogány vallások,

amik a terhes nőket halállal büntették.

Az első század közepén, amikor a magyarok ősei Árpád Apánk vezetése alatt elindultak Ázsiából és a vereckzei szoroson bejőve elfoglalták az országot, a magyarok még pogányok voltak (ennek 1472 éve) de az országban szembe találták magukat a keresztény hittal. A sok hódító hadjárat alatt a katolikus vallás mellett több vallás keletkezett, de természetesen egyik sem birt erős talajt biztosítani. Ilyen pogány vallásfelekezet volt az ophiták szektája, az adamiták és harmadszor a kainiták vallása.

Az opiták a kigyót imádták, mert szerintük a kigyó volt az, aki az emberrel a jót és a rosszat megismertette. Az adamiták a nőközönséget prédikálták, mert szerintük a nők közös bírása a valóságos keresztény közösség. A nők bitorlását nem vették vétekné, hanem helyes és erkölcsös cselekedetnek.

Sokkal érdekesebb volt a kainiták vallása, akik Kaint prófétájuknak tisztelték, mert szektájuk szerint Kain volt az, aki az emberiséget munkára tanította. Ábel meggyilkolását Kain erényéül tudták be, mert példát adott, hogy a renyhét pusztítani kell. Judást is dicsőítették, mert szerintük ha Judás nem árulja el Krisztust, hogy a terhes nőket üldözték, börtönbe csukták, sőt meggyilkolták. Az emberi nem szaporodását tüzzel-vassal pusztították, ha pedig egy gyermek nagy titokban mégis megszületett, azt nyomban megölték, az anyját ezer halállal végezték ki. A közszemérem ismeretlen fogalom volt előttük, mert a nők és a férfiak meztelesen jártak egymás előtt, ugyanígy jelentek meg nyilvános helyeken akkor ez halálával nem váltja meg az emberiséget. Elítélték a tisztá életű férfit, mint gyengét és erőtlent, mert alkalmatlan a bujálkodásra. Viszont erénynek tartották, ha a férfiak minél több nőt

szeplősíteni meg, szemben avval, hogy az anyaságot minden erővel meggátolták. A barbár hitet mi sem bizonyítja jobban mint az, és a templomokban is, ahol prédikáció után a legbujább ölekezés következett. Ez K. u. 448-ban volt, amikor Attila, a hunok fejedelme már hódító útjában Olaszország földjére ért.

Ebben az időben Rómában Leó pápa uralkodott, aki megdöbbenve vette tudomásul, hogy a hunok pogány fejedelme Aquiléa városát felgyújtotta és már Milánóig jutott. Mivel Attiláról tudva volt, hogy a koronás fejedelmeket felkoncoltatja, Róma császára elmenekült és a szenátus Leó pápát kérte meg, hogy hárítsa el Róma felől a veszedelmet. Leó nagy körmenettel és egy csomó lovas énekessel vonult a hun fejedelmé sátra elé, ahol leborultak előtte és így dicsőítették vitézséget. Attilát a nem várt esemény annyira meghatotta, hogy a felajánlott békéfeltételeket elfogadta és visszavonult a Duna tájékára. Leó pápa örömeiben még harminc darab római szüzet küldött a hun táborba.

Jóakaratu félreértés.

Még a nyáron történt az egyik kávéház teraszán. Az egyik asztalnál csinos hölgy ül és málnaszörpöt iszik. Az asztala előtt elmenő főurat megszólítja:

— Főur kérem, küldjön nekem egy szalmát.

A főur diszkrétan közelebb hajol és megkérdi:

— Milyent parancsol: szőkét vagy barnát?...

*

I. férj: Képzeld, a feleségem rajtakapott, amikor a szobalányunkat megcsókoztam.

II. férj: Persze azonnal kidobta a szobalányt?

I. férj: Majd bolond lesz. Még sok minden hiányzik a téli garderójából...

Hölgyek figyelmébe!

Megnyit a Gyárvárosban, Fő-ucca, Dr. Kovács gyógyszerár mellett új női fodrászterem. Ondolálás, hajmosás, hajfestés, hullámosítás (Dauerwelle) in manikűr és modern szépségápolás. Pontos és higiénikus kiszolgálás. — J. Waltrich, nőifodrász-szalon.

A legszebb kaland

— Egy festő emlékirataiból —

Éva végre, hetekig tartó ostrom után eljött Bob festőhöz. Természetesen csak azért, hogy a művész új képeit megnézze és személyesen meggyőződjék, hogy milyen haladást tett a tavalyi vernisagi óta.

Szorosan fekete selyemköpenyébe burkolva ül a sezlongon és kényeskedve eszik az elébe rakott bonbonokból és déli gyümölcsökből. A festő a kedves kínálgatások után kissé visszalép és kutató szemekkel csodálja az asszony fenséges természetét, aki a vizsga szemek hatása alatt tudatlan kokettséggel és rejtett vágyakozással viszonyozza az éhes pillantásokat:

— De Bob az is enért — mondja — hiszen a maga pillantása szinte levetkőzteti az embereket.

— Az asszony csak akkor igazi asszony, ha le van vetkőzve — volt a méltó válasz.

— Azonnal elmegyek, ha...

— Igen, aranyos asszonyom, ez minden nőnek csálhatatlan refrénje közvetlenül az odaadása előtt.

— Bob, maga ma neveletlen, sőt arcátlan! — pirongatja szégyenkezve az asszony.

Bob azonban nem zavartatja magát és tovább nézegeti a kíváncsi asszonykát:

— ... pillantásaim most leveszik válláról a selyem köppenyt... selyemruháját is levetem gyengéden... gyönyörű a kis batisztíng... jaj ingbugyit visel, lám ezt nem tudtam... egyszerű, csodarejtő csipkék!... Éva! mellitartót is visel; lám egyszerűen izléstelennek tartom, hogy ilyen diszkrét holmikát nyilvánosan hirdetnek az újságban, — elveszi a férfiak illúzióját... ah, csalódtam, nem visel? igéző szép asszony!... milyen puha és fiatal hófehér husa és szinte kipattan a rózsás melle...

Éva kacérkodó szemei becsukódnak, beljebb húzódik a diványon és reszkető térdei összeszorulnak:

— ...Elég Bob, ma kiméltlen.

— De hol is hagytuk abba... Ja, kis batiszt ingecskéjében állott előtttem... lám maga azon asszonyok közé tartozik, akiknek termete nyúlánk, idomaik mégis teltek... szerettem az ilyen alakot... milyen finom a kis ingtartó... és battikoltak, csodásan illenek a sárga ingecskéhez... melyeket én most le fogok oldani... — drága szerelmem!... kis félénk

őzike, hogy remegnek a térdei... eredeti Tutenkhamen harisnyakötő, még nem láttam hasonlót... ha a jó öreg Tutenkhamen tudná, hogy mumiás feje milyen igéző combokat takar... drága Évikém, maga reszketően szép, szép mint egy királynő...

És ő fekete köpenyébe burkolva most már gubaszlva ül a diványon, a férfi tekintete azonban ellenálhatatlanul belehatol a fekete titokba és Éva meztelen teste feloldódik a forró szenvedélyben.

A férfi szintén könyörgésre fogja:

— Édes, drága Évikém, látja milyen nagy-nagy szeretettel vetkőztettem le képzeletemben és most könyörögve kérem: látni szeretném... akarom, amit eddig csak álmomban láttam... Szemeim már látták szűzmeztelen, mért tagadja meg magát ilyen kiméltlenül a valóságban... Évi szerelmem, engedje meg a kezeknek azt, amit a szemeknek már nem tilthat meg...

Az asszony arca tűzben ég, hirtelen felugrik:

— Tedd! de lásd megkiméltlek a fáradságtól...

... és felnyitja a fekete selyemköppent, nem volt már szükség a kezek munkájára — meztelenül állott ott a világ legszebb asszonya.

A ravasz asszony

— Perzsa novella —

Egy napon, mikor egy kereskedő felesége háza tetején hűsölt, meglátta egy fiatalember és belészeretett. Az asszony tüstént észrevette ezt és odaszólt neki: „Éjfél után jöjj el hozzám s ülj le a fa tövében, mely udvaromban áll.” Az ifju éjfél után megjelent az udvaron; az asszony felkelt ágyából, odament hozzá s ott enyelt vele a fa alatt.

Történetesen a kereskedő apja éppen ebben az időben ment ki az udvarra bizonyos dolog végett. S látta, hogy menyé egy idegen férfivel ölelkezik. Észrevétlenül lehuzta az asszony lábpereceit, magához vette őket, gondolván: „Holnap reggel megbüntetem az asszonyt.”

Egy idő múlva az asszony el-

küldte kedvesét, felment az urához, felkeltette őt s mondá: „A házban rekkenő meleg van, jer, pihenjünk az udvaron a fa alatt”. Így az asszony ugyanazon a helyen nyugodott le az urával, ahol előbb az ifjuval szeretkezett. Mikor a férje mélyen aludt, hirtelen felébresztette őt s szólt: „Az apád éppen az imént ment, erre, lehuzta lábpereceimet s elvitte. Hogyan lehet, hogy ez öreg ember, akit pedig apámnak tekintek, odalopózik hozzám, mikor az uram oldalán alszom, lehuzza bokáimról lábpereceimet s elviszi?”

Másnap reggel a férj haragosan várta apját, midőn az elmondta, hogy éjjel egy idegen emberrel találta mennyét az udvaron. A fiu türelmetlenül szólt rá apjára: „Éjszaka, mikor én és a feleségem a hőség miatt a fa alatt pihenünk, odajöttél, lehuztad az ő lábpereceit és elvitted őket. Az asszony mindjárt azután felébresztett engem, s elmesélte ezt a dolgot.” Az apa erre elszégyelte magát s az asszony ravaszsága révén elkerülte a büntetést.

INTIM KABINÉT

A szemire vetette.

A nagy utcán büszkén megy végig Virág Mari. Megszólítja egy ismerőse:

— De szép uj szoknyád van Mari. Ki vette?

— A Pétortól kaptam tennap vásárfijába.

— Jó ember lehet az a Péter.

— Jónak jó, csak hogy amikor a vásárba' az országúton hazafelé gyűttünk, a lelköm háromszor is a szemőmre vetötte!

Egyik kutya, másik eb.

A szobaleány így szól kétségbeesetten urnőjéhez:

— Nagyságos asszony kérem, nagy baj van. A nagyságos ur megtudta valakitől a házban, hogy a nagyságos asszony tegnap este egy fiatal embert fogadott a lakásban.

A ház urnője: Borzasztó! (Gondolkozik, hogy miként háriítsa el a veszedelmet.) Tudja mit Kati, mondja majd az urnak, hogy az illető magához jött.

Szobaleány: Nem lehet kérem, mert akkor még jobban dühöngene...

BUJÓCSKA

EREDETI KÉZIRAT. — IRTA: KELEMEN VIKTOR

A fiu hetedik gimnazista volt, a lány tizenhatéves. Unokatestvérek. Messziről kerültek össze, csak egy hete ismerték meg egymást, de már jó pajtások voltak.

A többi gyerek, a kicsinyek nagy kiabálással vették őket körül. Bujócskát játszottak és őket is bele akarták venni a játékba. Nem sokat kérezték magukat. Hetedik gimnázium — tizenhat év, hisz jóformán gyerek még mind a kettő. Bele is melegedtek a játékba úgy, hogy egy félóra múlva lelkesebben játszottak már, mint a „kicsinyek”.

Azok örömmel zsvajogtak.

— Most ti bujjatok el!

Engedelmeskedtek.

Jó, ők bujnak el. De hova? Meg kell tréfálniuk a kicsinyeket, hogy úgy elbujjanak, hogy sokáig ne találhassanak rájuk. A sarokba talán, az ágy alá... Igen, ez jó eszme. Mulatságos lesz, hogy mindenütt keresni fogják őket, csak itt nem. És hogy fognak nevelni, amikor majd innen ki fognak bujni.

De az ágy alatt nagyon szűk volt a hely, egészen egymásra kellett simulniuk. És a gyerekes mosolygás egyszerre eltűnt az arcukról. Tolták volna el egymást maguktól és nem mertek arra gondolni, hogy hiszen éppen ezt akarták, az egész játék erre ment be nem vallottan, de a kipirultságuk, hahotázó izgalmuk, minden csak erre sodorta őket.

A lélekzetük elállt.

Nyújtózás közben a fiu keze odaért a lány térdéhez és hirtelen eszébe jutott, hogy tegnap a kertben, amikor az háttal feléje lehajolt, látta combjait, azokat a meztelen, puha, alig-telt kíváncsú combokat. És a hátán meleg futott végig, ujjai hegyeit égették azok a térddek.

Még egyszer odaért hozzájuk, előbb óvatosan, a véletlent mimelve, de nyomban azután merészebbek lettek az ujjai, erősebben tapadtak oda, mind erősebben és remegőbben. A lány ijedlen suttogott:

— Karcsi... — de nem huzta el a térdét és a fiu keze egyre feljebb csuszott, még feljebb, ahol már véget ér a harisnya és a meztelenség puha hidegségét kell éreznie a kéznek. És aztán egy erős

gesztussal belemarkolt a puha husba.

— Karcsi... — suttogta újból a lány, de suttogása érzéken bággyadt volt, ajkainak megmozdulása kéjesen réveteg.

A fiu még a meztelen combjain létovázott, de aztán egy hirtelen mozdulattal fölmerészkedett.

A lány fölszisszent, szemét lehunyta, arca kissé eltorzult.

A fiu mohón vette hatalmába ujjjaival combjai pihés, keze alatt selyemszerűleg érezhető, kissé haramatos árkat.

— Megvan!...

A gyerekhad megpillantott egy, az ágy alól kikandikáló cipőt és örömteli ujjongásban tört ki.

— Megvan!... Megvagytok!...

Mind odagyültek és boldogan ujjongtak a felfedezésen, türelmetlenül rángatták az áruló cipőt.

— Megvagytok, megvagytok... most ti mentek hunyni!...

Félaki

Sexuális hírek

— A nőorvosi rendelő titka. —

Budapesten leleplezték egy ál-orvost, aki, mint nőorvos, éveken át főleg tiltott műtéteket végzett ur-asszonyokon és urilányokon, míg egy cselédleány végül leleplezte veszedelmes üzelmeit Szelecsényi István, 28 éves foglalkozás nélküli fiatalember, erhielt apjától, aki a nőgyógyászati klinika orvosa volt, számos orvosi műszert és szak-könyveket örökölt. Anyja másodszor ment férjhez és az év nagyrésztében urával annak mátyásföldi villájában lakott, úgy, hogy az ötszobás lakást egyedül Szelecsényi használta, aki egyik barátja bevonásával nőorvosi rendelővé avatja. Egész nap jártak ki-be a lefátyolozott hölgyek, mert az előkelő külsejű „orvos” felette diszkrét ember hírében állott. Szelecsényi bejáratos volt többek között egy uriházba, ott ismerte meg a „doktor urat” a házban szolgáló kis cselédleány. A kis cselédleány is rászorult egyszer az orvos segítségére. Még szülőfalujában egy legény udvarolt neki és megrontotta az alig tizenöt éves leányt. Ekkor ment fel Pestre, ahol megismerkedett egy fiatalemberrel, aki egy szép napon házassági ajánlattal lepste meg. A cselédleány attól való félelmében, hogy jövődöbelije a nászéjszakán felfedheti a mulját, felkereste Szelecsényit azzal a kéréssel, hogy „operálja neki vissza az érintetlenségét”. Megállapodtak az operáció díjában, a leányt a „doktor ur” és barátja az „asszisztens” meztelenre vetkőztették és a szoba egyik sarkában elhelyezett ágyra fektették. A szoba telve volt műszerekkel és orvosságos tüvegekkel, úgy, hogy a leány teljes bizalommal viseltetett az ál-orvossal szemben, aki most egy pinzettával és egy késsel a szeméremtesten szorgoskodott. Enyhe fájdalmat is érzett, az orvos ugyanis késével néhány karcot ejtett szeméremajkain és az anyaméh könnyen hozzáférhető részein; kismérvű vérzés keletkezett, amit azután joddal és egyéb dezinficiáló szerekkel fertőtlenítettek és „a műtét nagyszerűen sikerült, minden rendben van” megnyugtatóssal elbocsájtották. Másnap már egészen jól érezte magát a leány, ez szegyet ütött a fejébe és gyors elhatározással felkeresett egy hamisítatlan nőorvost azzal az ürüggyel, hogy le-

gyen szíves megvizsgálni, hogy nincs-e valami rendellenesség a nemi részein, mert férjhez akar menni. Ez az orvos konstatació után az enyhe karcolásokat és fagatva a leányt, világosságot derített az ál-orvos garázdálkodásaira. — Vajjon hány leányt és asszonyt tett Szelecsényi örök életére nyomorékká Budapesten, az erkölcsök városában, ahol a diszkréció a fő.

Megfojtotta újszülöttét. A temesvári ügyészség letartóztatott egy gyermekgyilkos anyát, aki bestiás módon tette el láb alól újszülöttét. Seifert Rozália, 35 éves cselédleány néhány napos csecsemőjének torkába dugta az ujját, azután kettőt, harmat és addig szorongatta, amíg a szerencsétlen pária kilehelte a lelét. A cseléd azután rongyokba csomagolta a hullát és bement a kórházba, ahol megkérte az ápolónőt, hogy ezeket az ócska rongyokat dobja a Begába. Az ápolónő ezt meg is tette, de feljelentésre megindult a vizsgálat, mely a tényállást kiderítette és a gyilkos anyát letartóztatását eredményezte.

Halálra ítélték a gorillaembert. A „gorillaember” néven ismert ember szörnyeteget, aki Kanadában rövid idő alatt huszonkét asszonyon és főleg fiatal leányon kégyilkosságot követett el, bírál többnapos tárgyalás után halálra ítélték. Ez a szexuálisan tébolyodott, hatalmas szál ember, akinek egész testét szőr fedi, részletes vallomást tett, noha az ítéletet csak két konkrét adat alapján hozták meg. — Earle Nelson, a tizennégy éves szépség, virágárusleány volt Winnipegben. Megismerkedett a gorillaemberrel, aki vallásos beszédeivel bizalmába férkőzött is szívesen követett egy garniszállóba, ahol mint a férfi leánya szerepelt a bejelentő lapon. Másnap a szálloda emberei, amikor felnyitották a gyanús szobát, borzalmas látványra leltek. A kis virágárusleány meztelenre vetkőzve az ágyon feküdt és szép, fehér, fejlődő leánytestét husz kegyetlen sebéktelenítette; mindkét keble többször volt levágva, nemi szerveit erőszakkal feltépték és az ágyról hatalmas vértöcsa folyt a szoba padlózatára. De a gorillaember nem volt mindég ilyen válogatos. A másik eset, melyet a bíróság letárgyal, a szép-

nem egy kevésbé csinos megszemélyesítőjéről szólt. Mrs. Patterson egy öreg, a szerelem utcai árusításából kidőlt 74 éves némből volt, akit a gorillaember szintén felcsalt egy szállodába és többi zben elkövetett merénylet után a szó szoros értelmében feldarabolta. Ezenkívül még husz áldozata volt a szörös Don Juannak, köztük Knot Évát, egy gyönyörű tizenhat éves leányt, úgy segített a másvilágra, hogy egy elhagyatott villába csalta, ahol két napig bestális vágyai kielégítésére használta és pedig olyan vehemenciával és aktivitással, hogy a leány az emberfeletti fáradalmakba belehalt. „A fojtogató” — ahogyan a nép elnevezte, — a villamos székben fog büneiért lakolni, holott inkább szánandó elmebajos, mint tudatos bűnöző.

Vallási tébolyában lefejezte a barátnőjét. Párisban egy venezuelai diák a Quartier Latin Maurerd egyik szobájában vallási tébolyában megölte a barátnőjét. A diák vallomásaiban előadta, hogy a gyilkosság reggelén megjelent nála az Isten hírnöke, aki megparancsolta, hogy tisztítsa meg a világot a bűnösöktől. Ekkor lépett be szobájába barátnője és incselkedésekkel az ágyba akarta csalni. A diák azt felelte, hogy soha többé nem fogja ezt tenni, mert elsősorban maga akar megszabadulni a bűntől. A leány kinevette, mire megkérdezte tőle: „Hiszel te Istenben?” Mosolyogva legyintett a leány. A diák — vallomása szerint — ebben a pillanatban világosan látta, hogy újból megjelenik isten futárja és inti őt, hogy fejezze le a bűnös leányt. Ezt meg is tette és most nyugodtan várja a földi igazságszolgáltatást.

22 éves özvegy, vidéki fiatal, feltűnő szépségű asszony, egy millió lei vagyonnal férjhez menne városban lakó férjhez. Leveleket „Kezdjük újra” jelige alatt a kiadó továbbít. W

Ez a hely

a MIA
KRÉM
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám

Uj embertermelés

— Francia előadás egészségesebb és szebb emberek termeléséről. —

Nemcsak mi bajlódunk és vitatkozunk a sexuális problémák fejtegetésével és az ifjúságnak helyes utra való vezetésével, de mindez a kérdés erősebben foglalkoztatja azokat az u. n. modern államokat is, akik haladás és kultúra tekintetében — valljuk csak meg őszintén — sokkal előbbre vannak, mint mi. Francia és kivált Németország e téren ott tart, ahol mi tizenöt-husz év múlva érünk el, holott a kiindulás ép olyan fontos itt, mint ott.

A közel multban hosszabb ideig Párisban tartózkodtam és Nancyban megismerkedtem Lucien Cuénottal, aki a nancy-i egyetemnek kiváló és merész gondolkodású zoológiai tanára. Cuénott ép ebben az időben népesnek ígérkező előadást akart tartani a francia faj nemesítéséről és meghívott, vegyek részt előadásán. Meghívásának természetesen örömmel tettem eleget és zsfolt hallgatóság előtt részt vettem a népszerű előadáson. A több mint két óra hosszát tartó előadásnak dióhéjban összefoglalva az volt a magva, hogy a francia kormány elhanyagolja népének jövő sorsát, keveset törődik a jövő generációval. Helyteleníti, hogy az állam hallatlan összegeket költ nyomorékok, aggok, stb. eltartására, amivel szemben nem költ ugyanannyit szép és főleg erőteljes emberek nevelésére. Azaz szabadon mondva, a kormány nem akarja egy új és modern embertermelésnek az alapjait megvetni, pedig — szerinte — csak evvel lehetne biztosítani önmagát bármely veszedelemmel szemben. Előadás után heves és érdekes eszmecsere fejlődött ki közöttünk és Cuénott hatalmas gestikulációk között megjegyezte:

— Nem gondolkodik helyesen Madám, ha azt mondja, hogy ennél égetőbb problémái is lehetnek egy nemzetnek. Hát kell-e ennél égetőbb probléma, mint az, hogy megakadályozzuk a halandóságot, amely ha így tart, száz esztendő múlva a faj kipusztulását jelentené? Franciaországban a házasságok száma évről-évre kevesebb, amit a különféle aggregényadókna csufolt fizetések sem képesek megakadályozni. Ezzel párhuzamosan halad a születések csökkenése és

meg kell mondanom, hogy ebben mi vagyunk az -elsők. A háboru utáni első tíz esztendő statisztikája a születések csökkenését mintegy 25 százalékkal multa felül a háboru előtti statisztikának és a helyzel, mint mondják, nem hogy javulna, de egyre rosszabb és rosszabb lesz.

— Helyes vettem ellent Cuénottnak, csak hogy ne hagyja figyelmen kívül tanár ur, hogy ennek a rugója abban a szociális nyomorúságban rejlik, amit önök ép úgy éreznek, mint mi és érez minden állam kivétel nélkül, amely csak részt vett a négy esztendei öldöklésben. Önök azonban meglehet erősebben érzik, de ez a normális viszonyok között is erős volt, mert valljuk be őszintén, a francia ifjak azelőtt sem szerettek nőszülni.

— Pedig azelőtt nem igen volt szociális nyomorúság.

— Dehogy nem. Volt, csak nem érezték ennyire, mert a nemzeteknek minden időben voltak szociális bajai és kívánni valói, csak hogy a millió volt más és nem ütközött ki annyira, mint ma.

— Nem akarom megdönteni véleményét — folytatja Cuénott — azonban ki kell jelentenem, hogy a nemzetnek elsősorban is erre kellene helyezni a fösulyt és nem arra, hogy versenypárik istálló-jára, versenylovak, hizódísznók és fajbaromfik tenyésztésére milliókat költ és horribilis összeget emészt fel a különféle nyomorékok eltartása.

— Csak nem akarja a világháboru nyomorékjait a Szajnába dobálni? — jegyeztem meg mosolyogva.

— Nem, a világért sem, de akarom és küzdeni fogok amellett, hogy amilyen mértékben költenek a fenti dolgokra, amilyen sikerrel alkalmazzák az előbb mondottakat a társadalomban, mint gyakorlati szabályokat, ép annyit költsön az állam és ép olyan sikerrel alkalmazzák azokat a rendszabályokat és praktikus irányokat, amivel elérhetik, hogy a nemzetnek egy új és erős, egészséges, szép és hibátlan, tettekben merész generációja legyen. A háboru előtt ezer francia lélekre harminckét születés esett, ma husz. Nem elegendő, hogy az elhaló nemzedéket kipó-

tolja. Husz év előtt még szégyen volt az abortus, ma jog és szokás. 1913 ban a párisi kórházakban 1959 olyan nőt ápoltak, akik gyermeküket elhajtották, 1922-ben ez a szám 4142 volt. Az esetek száma azonban legalább is ötször ekkora, mert jaj, sokat elrejt a párnázott ajtó, a tapétás fal és sok anya utazik Londonba, vagy Genévébe és ojhagyja — életét. A magáét ritkán, a gyermekét mindig! Lacassagne pl. számokkal igazolja, hogy Párisban a 63.551 normális születések száma mellett tíz évi átlagban évenként 70.000 gyermek életét ölik el az asszonyok. A büntető bírósági adatok is huszszoros emelést mutatnak, tehát egész Franciaországban évenként átlag ötszáz-ezerre tehető a sötétségbe visszalökött gyermekek száma. Mit gondol, mennyi ez tíz esztendő alatt? Öt millió!

— Igaz, jegyeztem meg, de ne felejtse el tanár ur, hogy a háboru a francia asszonyból lapos mellű és keskeny csipőjű nőt teremtett, aki nem szívesen szül, mert megelégszik annyi gyermekkel, amennyi örömeit, flörtöléseit és mopszlijának becses nyugalmát nem zavarja. Vagy lehet, hogy egy gyereke sincs. A társadalomhoz, a nemzethez, lassan csak annyi köze marad, hogy az szállítja neki a dicső kalapokat, szép toaletteket, színházat, mulatságot, a bált, a szeretőt és az autót. Csakhogy lássa, én ebben nem a francia nőt, a francia asszonyt hibáztatom, mert ugyanezt megteszi a germán nő is, és megteszi az olasz, a japán, mert mind Eva lánya. Ezt tisztára a mai kor szociális nyomorúságának kontójára írom.

— Nem mindenben adok Önnek igazat. Ha valami nem sikerült, nem úgy van, ahogy lenni kellene, mindjárt avval jönnek elő, hogy ez szociális baj. Nem igaz. Ez a lustaság, a nemtörődömség baja és hibája. Azt tartom és vallom, hogy az élet örömeihez joga van mindenkinek, de ugyanezeknek nincs joga gyermeküket elpusztítani, gyermekeket a divat, a szórakozás és tisztára önzés miatt nem szülni. Mert a föld elbirna százszor ennyi embert, mint amit ma elbir és az is igaz, hogy ennek az embertöbbletnek produktív mun-

kával százszor annyit ki lehetne venni a föld méhéből, mint amit ma kivesznek, csak hogy nincs termelés, mert fő az önzés. A jómódu ember védekezik, nagyon sokszor kényelmi okokból az utódok ellen és előli Isten szabad tenyésztését. A társadalom, sajnos, úgy gondolkodik, hogy azért, mert az élet meg van drágítva, nekik joguk van társadalmi állásukat megvédeni: meg kell akadályozni a felesleges gyermekáldást. A létért való küzdelemben pedig a leggyöngébbeknek kell elveszni, tehát van-e leggyöngébb annál, aki még meg sem született?

— Ismerem ezeket a frázisokat, amik meglehetősen régi igazságok és bajok, azonban az a legnagyobb baj mégis, hogy az önképe hisz ezekben. Látja, egy nép van a közeli horizonton, amely nem hisz ezekben. Ez a germán nép. Ökölrel és erkölccsel küzd a fenti bajok ellen, nemcsak számban, hanem erőben és tehetségben. Látja, ez a nép nem fél a gyermektől, a nagy és széles medencéjű germán lány örömmel szül és örömmel neveli fel gyermekét. Nem mai keletű az sem, hogy az emberek az állatok párosításánál arra törekednek, hogy az utódokban legyen valami nemes, hasznos, ami az embereknek jobban megfelel.

— Ez az, kiáltott fel örömmel Cuénót. Ha erre törekednek az állatoknál, miért nem törekszik minden ember erre önmagánál, holott ez sokkal fontosabb és nagyobb valami, mint az állattenyésztés! Nem volna szabad a születendő gyermeket a vak szerelemre bízni és habár ezt minden modern állam törvénykönyve szabályokba foglalta, mégis sokak azok száma, akik nyomorékul, betegen jönnek a világra. Nem volna szabad a házasságot érdekekhez fűzni és több időt kellene szentelni a neveléstudományra, a párok összeválogatására, mert csak így lehetne elérni az erősebb és főleg egészségesebb embertermelést.

— Ez azonban beleszólna az Ember legfelségesebb jogába. Körvonalazná azt, hogy az emberek tetszés szerint házasodhassanak.

— Dehogyan. Csak az elfajzást kellene megakadályozni hasznos intézményekkel. Sajnos, az ősi álláspont ma is még a szerelem és a női szépség az a mágnes, amely az emberiséget a magasabb régiók felé kormányozza. A szerelem

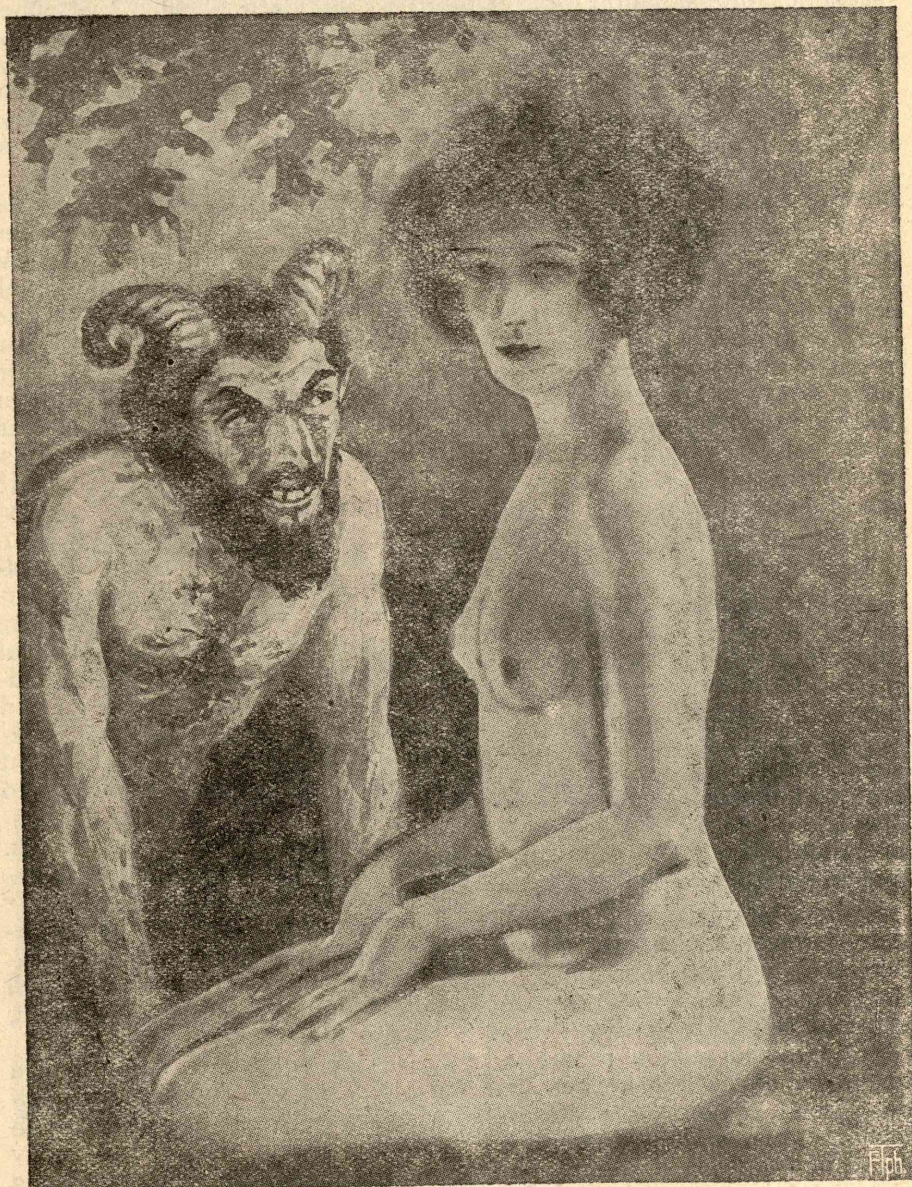
vakká teszi az embert és varázsa alól nem bírja magát kivonni.

— Tehát erősebb és céltudatosabb embert kell termelni?

— Igen. Új embert kell termelni, olyan embert, aki tudatában annak, hogy életével és munkájával feltétlenül a nemzetnek adós. Legnagyobb hibája tehát a mai emberiségnek az, hogy fájának fejlődésében nem érvényesíti az ősi kiválogatódási erői. Mert ha az élet folyását nézzük, számba véve az osztályelölitéleteket, a pénzeszsákokat, a vagyon iránt való hajsztát, mindent inkább észreveszünk, csak azt nem, hogy a jövő generációja csak egy pillanatra is az emberek szeme előtt lebegne. Ép a művelt és jómódu osztályok elkorcsosodását siettetni az, hogy sem a természeti kiválogatódás, sem más

fontos vezérelve nem előzi meg a születést. Hanem születik ezer és ezer előítélet szerint, születik azért, mert az Ember birni akarja a Nőt!

Szép és nemes Cuénotnak ez a törekvése, amiben minden esetre jó adag sovinizmus is van, csak hogy az államháztartások mai berendezkedése mellett ez az elhíntelt mag gyümölcsöt soha termelni nem fog. Tény és igaz, hogy az államok ilyen célokra nagyon keveset költenek, budgetjükben erre a célra pénz talán nem is szerepel, de miért? Mert kell a pénz gázra, puskaporra, ágyura és lövedékre, mert a békének csufolt tizenegyedik esztendőjében nem a népek jóléte a fontos, nem a termelés, a produktív munka gyümölcse, hanem a háború. A pénz a fontos, nem az Ember! **Dr. B. M.**

Erdei faun

Sajo Sándor eredeti rajza.

Nemcsak felvilágosításról van szó!

az ifjúság sexuális problémáinak megoldásánál

Irta: Dr. Nemes Viktor.

Két problémakomplexummá szélesedik ki mindaz a rengeteg bizonytalanság, félelem, rossz sejtélem, óvó-védő szándék, a gyermekeknek a szülők kezéből való kisiklása feletti rettegés, szóval mindaz, amit a felnőttek felelősségérzetüknél fogva tudatosabban fájlnak és magukból kivetítve „az ifjúság sexuális problémái” gyűjtőnév alá foglalnak.

És pedig beszélnünk kell általánosságban, minden társadalomra vonatkozó érvennyel az ifjúság sexuális problémáiról, de sürgősebben tárgyalnunk kell a mai ifjúság sexuális problémáiról is.

Mert tévedés azt hinni, hogy ha a mai ifjúság sexuális problémáit jól-rosszul megoldjuk, egyszersmind örök érvennyel kidolgozzuk minden későbbi társadalom ifjúságának sexuális problémáit is. Hiszen ha valamiképpen sikerül a mai ifjúság kinlódásait és ezzel a felnőttek tehetetlen aggódását megszüntetnünk, bizonyos, hogy a problémák ilyen időleges megoldása már a legközelebbi társadalmi rend intézményei között is épen olyan elavult valami lesz, mint teszem azt manapság a „ki-mondottan nem-modern”, „házi-lányok” nevelése.

De fordítva is igaz:

Hiába fundáljuk ki a legmegfelelőbb megoldást is, még csak elképzelni is lehetetlen, hogy ezt a megoldást tüstént beilleszthetjük a mai társadalmi rendbe, amely intézményei között semmi esetre sem tűrne meg egyetlen olyan probléma-megoldást sem, aminek a gyökere nem nyúlik le a mai társadalmi rend anyaföldjébe, a magántulajdonba.

Gondoljuk csak el, hogy minden eddigi társadalom, a legprimitívebb gazdasági rendtől kezdve, a rabszolgaságon, jobbágyságon, céhrendszeren, bér munkarendszerezen alapuló társadalmi rendig változtatatosan más és másképpen gondoskodott tagjainak ellátásáról, folyton változott a gyomoréhség ösztönnek kielégítési alapja, amíg a magántulajdon mai értelmezéséig eljutott. Ugyanugy bizonyos, hogy a sexuális éhség-ösztön min-

denkori kielégítési bázisa is elég tarka képet mutat. Így a család mai alakja is lassu kialakulás eredménye (vérrokon család, punaluacs család, csoportházasság több alakja, párosodó család, monogámia), de további fejlődése is elmaradhatatlan a tulajdon intézményének átalakulásával.

Mármint: ha kétségtelen az, hogy az ember kiélésének összes formái mindmáig szakadatlanul megváltoztak, akkor az egyes tudósok részéről a jövő társadalmi rend számára közölt, helyesebben javasolt vagy feltételezett megoldások sem iktathatók be a mai társadalom intézményei közé. Akármennyire is elfogadhatóbbak lennének azok, mint a mai kiélési formák.

Azonban nemcsak a jelzett két irányban kell tájékozódunk, hanem nyomban utána az ifjúság fogalmát is szabatosabban kell szemügyre vennünk és osztályoznunk, ámbár éles korhatárokat nem állapíthatunk meg. Tagadhatatlan, hogy az átlagos 12 éves gyermekem bernek is vannak sexuális problémái, de ezek megoldási lehetősége el kell hogy üssön a 18 éves emberek, ugyancsak az ugynevezett szűzen-özvegyek sexuális problémáinak megoldási módjától. Az utóbbi kategóriába tartozókat kirekesztem az ifjúság sexuális problémáinak alanyai közül, mivel ezek egyrészt a rendkívüli idők szerencsétlenjei, rövid időn belül tehát kiveszőben lesznek, másrészt a megmaradtakat átsegíti előbb-utóbb bekövetkező gazdasági függetlenségük a legfőbb nehézségen, az előítéleten.

Problémánkat azonban csak akkor teregettük ki a maga sokszersőségében, ha mindezekhez hozzátesszük, hogy egyelőre szükség-szerűleg más keretek között kell megoldanunk a lányok problémáit, mint a fiukét.

Ne idegenítsen el bennünket a megoldásra váró kérdés ilyen elágazódása, mert nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy más és más összetételű nagy adag táplálékot, más és más méretű foglalkozást és szellemi ellátást igényelnek a korok szerint külön-

böző fiúk és lányok, akik életük anyagi fedezetét itt más és másképpen szerzik meg. Azt se feledjük el, hogy az emberiség többségének egész korán megvannak az anyagi gondjai, szinte még „bohó” ifjúságában lesz önálló, el nem tartott, már pedig ez a gazdasági forduló felkutatatható nyomokat hagy a nemi élet megnyilvánulási területén.

Az alábbiakban, a felvetett probléma megoldása módját kísérelmem meg.

Mindenekelőtt szögezzük le, hogy az általános érvényű megoldás nem lehet más, mint maga a megoldás, vagyis a szerelem-éhség maradéktalan kielégítésének lehetővé tétele. Hogy a szociológusok szerint milyen körülmények eredményezik majd ezt, hogy a társadalom egészének az anyagi gondoktól való mentesítése abban a társadalmi rendben, amelyben nemcsak a termelés, de a termelt javak elosztása is társadalmilag lenne megszervezve, továbbá, hogy abban az elkövetkező társadalmi rendben a nemi életre vonatkozó előítéletek teljesen elvesztik erkölcsi jellegüket és fokozatosan beszáradnak, valamint hogy a gyermekek társadalmi gondozása a más eszmekörben s érzelmi világban való neveléssel karöltve, meg hogy egyéb más tényező megoldás lehetővé tételében, azt jelenleg csak futólag érintem.

Az ezer bajt megelőzni hivatott nemi felvilágosítás is pusztán — felvilágosítás, aminek a tényleges megoldás tekintetében valóban nincs lényegesebb szerepe, mint annak, hogy ismételtén a gyermekek jobb kezébe tesszük a kanalat. Persze, hogy levest is kell merjünk a tányérunkba!

Felesleges lenne arra nézve jóslásokba bocsátkozni, milyen keretek között, milyen korlátozásokkal vagy az összes korlátok eltávolításával fogja-e a jövő társadalmi rend a tényleges megoldást elősegíteni és jóváhagyni. Mindössze elég azt hangsúlyozni, hogy a családnak főképpen gazdasági indokokból létrejött mai vál-

tozata, nem tarthatja meg merevségét. Akkor sem, ha akármennyire leszállítjuk a házassalandók életkorát. A szellemileg távolról sem annyira, mint nemileg érett fiatalembereknek egy hosszú, eseményekben, dus érzésekben változó életre való egymáshoz kényszerítése már ma is elég példáját adja a végzetes következményeknek. Az anyagi érdek nyomtalanul elveszteni összetartó erejét két ember egymáshoz tartozásánál a fent vázolt társadalomban. A gyermekek ápolása, felügyelete, nevelése és eltartása megszűnnék a szülők közös kötelessége lenni és így velejáróan lazulna a köteles közösség is. Mindez inkább negatívum, az együttélés érdemi része, tartalma és foglalata a jövő zenéje.

A probléma ma aktuális részét tárgyalva, első sorban figyelembe kell vennünk, hogy nem egy csupán tegnap felötlött dologról van szó, hanem egy, legalább is az írott történelem egész folyamán lappangó problémáról. Ezért ha még oly kíváncsi is a megoldás rögtönössége, nem szabad helyrehozhatatlan károkat okoznunk elhirtelenkedett javaslatokkal.

Másodsorban szálljunk önmagunkba. Csak azt tapasztalhatjuk a mai fiataloknál, amit fiatalabb éveinkben mi is csináltunk és nem pusztultunk bele, sőt nem is vagyunk mindannyian neurótikusak. (Zárójelben: Aki nem vallja be, hogy pubertása előtt onanizált, az vagy nem normális ember és azért nem csinálta, vagy ha az, akkor csak azért tagadja, mert felnőtt létére is folytatja, illetőleg későn kezdett hozzá, ami alkalmatlanságát kisebb életrevalóságát dokumentálja még önmaga előtt is.)

Legyen szabad tapasztalataimra támaszkodnom. Már azért is, hogy a lánygyermek megfigyeléséről olvashassunk közléseket azokról, akiknek módjuk van őket szem előtt tartani. Nekünk, férfiaknak vissza kell vonulnunk a lányok problémáinak megoldásától, amíg tényekről nem értesülünk.

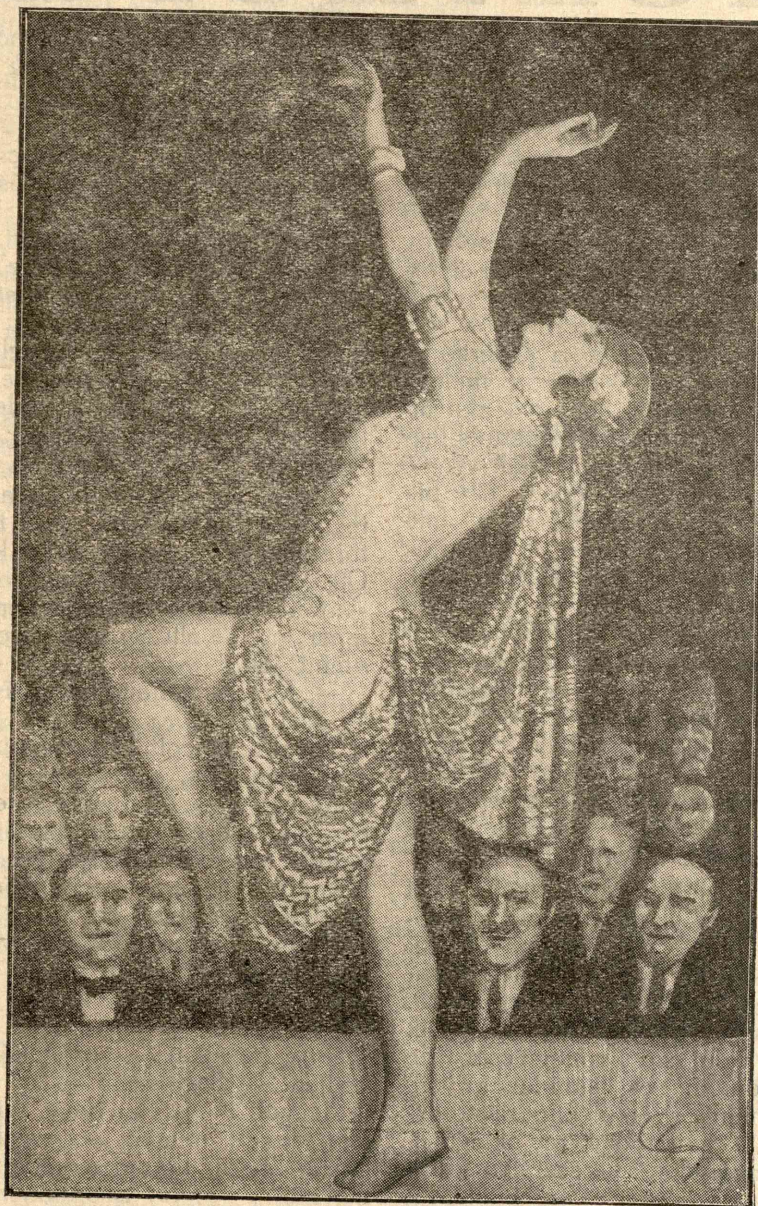
A nálam tanuló fiugyermekek szüleinek kifejezett megbízásából többször kerültem az elé a feladat elé, hogy 12—14 esztendő fiatalembereket felvilágosítsak, de minden esetben későn jött a felvilágosítás és a valósággal felszabaldaltak bizalmas közlése szerint a felvilágosítás sohasem eredmé-

nyezte az onánia abbahagyását. Hiába is vártam volna, mert az onánia helyett többet, természetesebbet, kielégítőbbet kell nyujtanunk, amint egyellen kártyás sem fog golyózásra fanyalódni. Ezért jutottam arra a belátásra, hogy a serdültebb fiatalokat már mase hagyjuk meg a maszturbáció jellemromboló tevékenységénél.

Az egyedül is elérhető kielégülés zárkóztatta, képmutatóvá, embertársaitól elszigeteltté, majd tőlük elidegenedővé, végső soron em-

bergyülőlévé teszi a fiatalembert. Más esetekben egyenesen kérkednek a 15—16 éves ifjak élményeikkel, amelyek bizonyítékául szinte mohón igyekeznek legalább egy kis gonorrhéát beszerezni. Ne áltassuk magunkat azzal, hogy csak a nagyszájuak legénykedésével van dolgunk, mert cinikusságuk, tanusított részvétlenségeik és egyéb jellembeli fogyatékossáruk beszédesen sejteti az előzményeket.

Mindenkinek be kell látnia, hogy

Éjjeli tánc

Sajó Sándor rajza

itt már nemcsak felvilágosításra van szükség, hanem — azon túl — korán rendszeresítendő egészségügyi nevelésre, különben elkésünk a megelőzéssel. Jól tesszük, ha a kellő időpont megválasztásában látjuk a megoldás kulcsát, csak ne soká tanakodjunk ha idejében akarunk megelőzni.

Nem hiszem, hogy talán a fiatalabbaknál kiküszöbölhetjük, az onániát. De állítom, hogy káros hatásait már azzal is enyhíthetjük, ha az illetékesek (szülők, tanítók)

könyörtelenségét helyettesítjük azal, hogy titkával nem hagyjuk teljesen magára az ifjút, hanem megértően tudomására hozzuk, hogy nincs miért szégyelnie magát. Ne is akarjuk őt máról-holnapra végleg elterelni eddig titokban folytatott műveletétől, hanem állandóan fenntartva vele a kölcsönös bizalmas viszonyt, tapintatosan közöljük vele az onánia legkevésbé ártalmas módját. Bizom benne, hogy az orvosok alapos megfigyelések, talán kísérletek után

nem fogják a szülőket tanácsatlanságban hagyni.

És csak most beszélhetünk arról, hogy a sportolás, koedukáció, közös fürdő stb. mérsékelni fogja az ifjak erupciós hajlamát.

De ez magában véve még nem megoldás. Az igazi megoldáshoz, a természetes kielégülésben egy sereg szociális és pszihikai hemmung legyőzésén keresztül, fokozatos felvilágosítással és helyes utra vezetéssel érünk el.

Mexikói bárban

Hans Heinz Ewerst a világháború oceántuli utazásában érte. Az alábbi, buja színekben tobzódó fotografiában egyik mexikói élményét festi.

A goyta belépett az udvarba. Félhosszu, fehér musselinszoknyában jött és hasonló, elől kissé kivágott ingbluzban. A táncosnő kosárkát tartott a kezében; néhány betanult mozdulatot tett, ami olyasmit jelentett, hogy most jön a mezei munkáról és hogy nagyon melege van. Eldobta a kosárkáját, legyezte magát: nagyon melege van — azért van ilyen lenge öltözetben, csak szoknyában és ingbluzban. És: táncolni akar.

Most a közepre lépett, egy pillantást vetett a zenészre, a takatusra várt. De hirtelen, a tábornok egy intésére az összes tisztek felállottak.

— Viva la goyta! kiáltották. Kiűritették poharukat, magasra feltartották. Az ezredes odalépett, átnyújtott egy teli poharat. A lány elvette, egy hajtásra kiitta. Visszaadta a poharat, gyorsan körülnézett. Dobbantott a lábával és hangosan felkiáltott: — Küldje ki az asszonyokat, tábornok!

Megértették. Nem, ezek előtt nem táncolja a rumbát, a szajhák előtt. — Az asszonyok kimentek a kertbe, ott kellett várakozniuk. Csak akkor kezdett hozzá.

Lassan, egyik lépést a másik után. Nyújtózó vonaglással, de hajlékonyan és simulékonnyan. Lassankint gyorsul minden mozdulata, csavarodó és kigyózó. Hullámvonalak keresztül a karokon és az egész testen. nyaktól a lábhegyig, mintha kigyók tekeregének gyorsan lefelé. És — ezzel éles ellentétben a vállmozdulatok rövidke, gyorsak, különösen szög-

letesek. Nem volt ez a has és a csipők tánca. A tekintet csak a vállakra tapadt, a vállra és kebele.

Most gyorsabban táncolt, vadabbul, örvénylőbben, keze szorosan a csipőre tapadt. Most már nemcsak a váll dolgozott. A nyújtózás meggyorsult, a vonaglásból emelkedés és süllyedés lett — olyan volt, mintha a tüdejével táncolna. Mind vonaglőbben, mind vadabbul és tüzeesebben.

Akkor kiugrott — előpattant az ingből, a bal váli egy gyors hátrafordulásánál — egyik fiatal keble. Ott volt, előbukkant, egy pillanatra — fehéren, ragyogóbban, mint a fehér ing — eltűnt újra, gyorsan, amint jött.

— Ah! — sóhajtottak a tisztek. — Ah! Ó!

Tovább táncolt. Mindég újra ez a vállvonaglás, a kebleknek ez a remegése — és végig a testen. Ujra és újra ez a nyújtózás, mely vadul magával ragadja — ez a heves rázkódás — mely gyengéd, kéjelgő kigyózássá enyhül.

Minden szem rátapadt, vártak mohón és élesen a gyors pillanatra, mikor a fehér keblek egyikét tekintetükkel elnyelhetik.

— A másikat! — ordították rekedten. — Sácálá!

Az volt a játék, hogy mindég úgy tetszett, mintha az egyik kebel ki akarna ugorni a védelmező ing alól — amely azonban mégis elrejtette, újra és újra.

— Sácálá! — ordították.

És csaknem egyidejűleg, szinte parancsszóra — kirepült a jobb

kebel az ingből. Kacagott, sugárzott — hidegen, mint a márvány — elrejtőzött az áttetsző szövet mögött.

A tábornok felugrott székéről, előrehajolt. Dülledt szeme előre meredt üregéből, nyál csordult ki nyitott szájából.

— Las dos! — bögte. — Mind a kétfőt!

És az emberek utána ordították: — Las dos! Las dos!

Minden üzekedő bujaság ködvastagsággal borította a széles udvart. Behuzódott orrukba és szájukba, mélyen belekarmolt szegényes agyvelejükbe. Ezek a durva harcosok, kiknek nevelő hangjára az elvetemült szajhák ezrei fekdtek le készségesen, ezek a rablók és banditák, akik az anyáktól serdületlen gyermekeket ragadtak el és az apácaikat a térdeplőről elhurcolták, akiknek az asszonyhus olyan olcsó és olyan közönséges volt, mint piszkos pulque pálinkájuk — remegtek a két kebel imádatos izgalmában. Otromba, forró kezük utána vonaglott a hólabdáknak, sötét szemük lihegett, epekedett a fehér vad után, mely előszökött és gyorsan elrejtőzött; nyelvük kilógott, szomjuhozta a fehér bimbók édes italára. Orruk a cseresznyevirág illatát szürcsölte, rut fülük a buvocskát játszó fehér cicák táncoló muzsikáját habzsolta.

Az egyik — gyorsan, gyorsan — és megint a másik — gyorsan, gyorsan...

Az egyik béna tiszt mindkét karjával egy oszlopot fogott körül, erősen belekapaszkodott, mintha

félne, hogy lerogy. Az ezredes térdét ráfeszítette a katona vállára, aki mellette guggolt, lenyomta egész testsúlyával, mintha szétzúzni akarná. A tábornok görcsösen tördelte az ujjait.

— Las dos! — könyörgött. — Las dos!

A goyta hirtelen, egy lökésre megállt, amint a zene elhallgatott. Főlegyenesegett, sötétké, győzelmes pillantás a rabszolgáin át. Megállt, karját hátradobta, vad lendülettel visszarántotta vállát: ekkor kiugrott, egyszerre mind a kettő — a két fiatal kebel.

Mély, lélekzefojtott csend. Senkisémet tapsolt, alig mertek mocnani. Ugy látszott, mintha megremevedtek volna, amint ott ültek és álltak, lekötözve, hipnotizálva percekig.

Nem sirtak? Nem rogytak térdre? — Mind?

A menyország kulcsa

— Orosz népmonda nyomán átdolgozta: KELEMEN VIKTOR —

Volt egyszer egy lakatoslegény, aki olyan szép volt, hogy valamennyi asszony szerelmes volt belé. És olyan jól értett a mesterségéhez, hogy nem volt zár, melyet ki ne tudott volna nyitni. Vándorutra indulva egy este egy nagy tengerparti városba érkezett, melyben egy hatalmas komor vár emelkedett.

A legénytanyán a vendéglős elmondotta, hogy „lakatosok részére ott nincs munka.” A király kicsit hóbortos, csak egyetlen vágya van, hogy a mennyországba jusson. És mert hallotta, hogy meg van írva, hogy könnyebb átmenni a tevének egy tű fokán, mint a gazdagnak bejutni a mennyeknek országába, tehát elhatározta, hogy kincseit bezárja egy vasládába, melynek kulcsát a tengerbe veti. Országá legügyesebb lakatosával egy titokzatos zárat készíttetett és egy olyan nyomorék kulcsot, hogy senki sem tudta utánózni.

„És mi történt a lakatossal?” kérdezte a legény.

„Beleőrült a találmányába. Ugyanis ezután még egy lakatot kellett készítenie, mely azonban olyan titokzatos, hogy egyáltalán nem szabad róla beszélni. És mikor ezt a kulcsot is a tengerbe vetette a király, a lakatos utána ugrott és belefullt.”

Másnap reggel a lakatoslegény beállított a királyhoz és munkát kért. „Távozz a szemem elől!” — kiáltotta a király, „ha nem volnék szent, menten levágnám a fejed”. Mialatt a legény beszélt, egy gyengéd kéz érintését érezte a vállán. Hátrafordult és a királyné állott előtte.

„Ha igaz, amit mondtál,” mondotta a Nagyasszony, „hogy lakatos vagy, gazdaggá foglak tenni. Hát nem szégyen egy királynőre, hogy foltozott ruhákban jár, mikor férje elég gazdag ahhoz, hogy bársonyba, selyembe, cobolyba és hermelinbe öltöztesse fenséges testét?”

Ezekkel a szavakkal kézenfogta a legényt és óvatosan, hogy senki ne lássa, levezette egy földalatti helységbe, ahol két napig éjjel-nappal dolgozott a lakatoslegény és harmadnapra lehvita a királynőt. Nagyott sikoltott a királynő, mikor a legelső fordulatra fölpattant a láda zárja és szeme előtt csillogott a sok drágaság. A helységet ekkor valami csodálatos illat töltötte be, olyan mint mikor tavaszi napsugárban az enyhe szellő bódító rózsailatát visz a szárnyán és a fecskék szerelmes csipogásához hasonló susogás hallatszott a szoba homályos sarkából, ahol egy csodaszép lény állott, — a király leánya. Szép volt, mint egy angyal, de sápadt mint egy martír, csoda fiatalságával a meglepett legény elé állott és félve kérte egy nagy szolgálatra. Sötét bir borította el arcát és könnyeit nem tudta vissza fojtani. Az ifjunak eszébe jutott a titokzatos zár, amelyről nem is szabad beszélni.

Lesütött szemekkel és a szégyentől izzó arccal, végül tudomására adta a királyné, hogy apja, ki mindenáron a mennyekbe akar jutni, azt kívánja tőle, hogy ezt segítse elő azzal, hogy fiatal testét megfosztja minden földi örömtől. És ettől az örültségtől hajlva, örök szüzességre kárhoztatta.

E szavakkal ledobta magáról ruháit és a legény káprázó szemei előtt leleplezte érintetlen leányos testét, minden gyönyörűségével és bájával.

Világ még ilyet nem látott! a rózsaszinban uszó keblek alatt a hófehér hasán keresztül egy arany páncélhid futott körül. A herceglány szüzességi övet viselt.

Egy aranyszövésű öv, erős, mint az acél és hajlékony mint a kigyó, szorosan körülvette a testét, az öv közepétől egy keskeny, hasonló arany szalag huzódott le az éden felé és nádszálhoz hasonló derekán hátul futott ismét bele az aranyövbe. Az

egész egy szétbonthatatlan egységet képezett, melyet a köldök táján elhelyezett titkos zár csukott le örökre.

„Ördögi lakat” mondta a legény „mesteri munka lesz, ha ki tudom nyitni! De mi lesz a jutalmam, ha mégis sikerülni a lakatot kinyitnom” tette hozzá szerényen.

„Mindaz, amit az öv elzár”, sugta megszegyentülve a szüz.

Reszkető kezekkel viaszkenyomatot készített a legény, furt és faragott, próbált és újra próbált, végre egy fordulat és a tiltott gyümölcs zárja fölpattant. A legény örömeiben fölsikoltott és a szüzi királynénak halk sóhaj szállott el ajkáról. Fölszabadulva karjaiba esett a „hódítónak”.

„Mivel a várat kinyitottad, most siess a bevonulással is” sugta fülébe a királyné.

És a legény nem kérte magát kétszer. A mennyország volt! Legalább ebben a meggyőződésben volt, mert amikor a sok szerelmeskedés, ölelés és cirógatás után a királyné pihegő kebelén elaludt, a mennyországról álmodott és képzeletében viaszkenyomatot készített a mennyország kapujának záráról. És olyan élenken álmodta ezt, hogy mire felébredt, pontosan emlékezett a zár minden egyes részére, és elkészítette a „mennyország” kapujának kulcsát. A különös munka azonban olyan nagy zajt okozott, hogy a király is felébredt és lejtött a rögtönözött műhelybe. Első pillanatban meglátta az ágyban leplezetlenül, az éjszaka gyönyöreitől ihletett arccal fekvő lányát és tisztában volt avval, hogy kétszeresen mesteri munkát végzett a lakatos. „Halálnak halálával fogsz meghalni”, sikongott a király.

„Kívánhatok e magamnak jobbat”, volt a válasz, „mikor lányod oldalán már megismertem a mennyi boldogságot és közben a mennyország kulcsát is elkészítettem.”

Egy öreg gavallér feljegyzéseiből

Ezek a diszkrét irások Brandtöme, a XV. században élt francia író tollából valók, aki korának legnagyobb írója de egyszersmind legnagyobb embere is volt. Állandóan a királyi udvarban tartózkodott, bizalmasa volt a fejedelemnek s kiadatlan írásait Franciaországban most bocsájtják sajtó alá.

Velős ítélet.

Egy hölgyet, Saint Barthélemy vérontása idején, megbecstelenítették, a férjét pedig megölték. A hölgy megkérdezte ismerőseitől, hogy nem-e vétkezett Isten parancsolata ellen, nem részesül-e ezért Isteni megtorlásban és megölt férje lelke nem-e szenved emiatt? Egyik ismerőse így felelt: ha ezt foglalkozásszerűen üzte volna, vagy ő kívánta volna meg a tiltott örömeiket, akkor természetesen vétkes volna. Viszont, ha ilyen örömeknek nem örülne, akkor még sokkal jobban vétkezne! — Ime egy velős ítélet.

Három kívánság.

Három hercegnőt, — közülük az egyik lány — hallottam egyszer beszélgetni. Az egyik azt mondta: „Szeretnék egy almafát, amelyen annyi almafa nőne, mint másikon a természetes gyümölcs”. A másik is szólt: „Kivánnék egy mezőt, amely annyi nemeskővet termelne, mint más virágot”. A harmadik, a leány, ezt kívánta: „Volna egy galambducom, amelynek sok nyílása arra szolgálna nekem, amire az az egy ama bizonyos hölgynek, aki egy bizonyos királynak a szeretője, akit azonban nem nevezhetek meg. De az én galambducomat sokkal több galamb látogassa, mint az övét.”

Egy megzavart éjszaka.

Egy hölgynek viszonya volt egy fiatalemberrel, aki fülíg szerelmes volt a kikapós asszonyba. Kérte, hogy háljon vele és ő hajlandó az éjjel hat fordulót csinálni; könnyen tehette az ígértét, mert az asszony bájai felette ingerelték az ifjút. „Habár Ön sokat kíván tőlem — felelte az asszony — csábító ígéretere hajlandó vagyok egy teljes éjszakát Önnek ajándékozni”. Az ifju azonban a háboruban súlyos nyavalyát szerzett és a szerencsétlenség most meglepésszerűen érte. Éppen, amikor az ágyban voltak, rettenetes görcsöket kapott, rángatózott és

kihűlt testtel, beteg idegekkel sem mire sem volt képes, egyetlen fordulót sem tudott csinálni. A nemes hölgy felháborodva utasította ki: „Ha csak rángatózni akar, hagyja el azonnal az ágyam, — mondta — én nem vendégfogadóba hívtam, hanem szerelmi táncra és ha erre képtelen, távozzon!” Így elutasította a szegény ifjút és most már jobban utálta, mint a döghalált.

A szüzlány halála.

A háboru alatt történt a következő eset. Ismertem egy fiatal és szép szüzlányt, aki igen jó családból származott és egy vidéki városban lakott. A polgárháboru alatt történt, hogy a felkelő katonák elfogták a várost, egy csinos fegyveres ifju pedig a leányka rejtett várát vette birtokába.

A leány másnap megkérdezte mostohaanyját, hogy nagyot vétkezett-e az éjszaka? — és elmesélte a történeteket. Az anyja megnyugtatta, hogy „nem”, mert háboru van és erőszakkal fogták el a váracska, akaratán kívül követtek el ellene erőszakot. A leány felsóhajtott: „Istenem! Egyszer lehettem végre megelégedett, anélkül, hogy vétkeztem volna”.

Tizenkét bajnok és egy asszony.

Mikor először Olaszországba utaztam és Velencébe érkeztem, itt egy különös esetet meséltek egy albán lovagról, aki feleségét hűtlenségen érve, megölte a csábítót. Nagyon dühös volt az asszonyra, hogy nem elégedett meg vele, aki köztudomás szerint is éber lovag volt és valóságos hős Vénusz birodalmában, éjszakánként tiz-tizenkészer is áldozott az Istennőnek. Szörnyű büntetést gondolt ki: kiválasztott tizenkét hős, temperamentumos és tüzes férfit, ezeket felbérelte és felesége szobájába zárta, — aki mellesleg nagyon szép volt — és átengedte nekik a bűnös asszonyt, sőt még arra kérte őket, hogy energikusan

teljesítsék férfiúi kötelességüket; kétszeres bért ígért, ha jól megállják a helyüket. Az emberek sorjában munkához láttak és olyan serények voltak, hogy az asszony — férje nagy öröme — belehalt a nászba. A kimulás pillanatában még kárörvendve mondta: „ha olyan nagyon szeretle ezt a mámorító italt, most igya halálra magát”. Hasonlóan beszélt Semiramis Cyrushoz, miközben fejét a vérrel telt edénybe dugta. Valóban szörnyű halálnem volt!

A nászéjszaka titka.

Ismerek egy fővárosi leányt, aki nem vitte erényét a házasságba és ezért anyja és barátai mindenféle tanácsokkal és utasításokkal látták el, hogy helyesen induljon az első éjszaka küzdelmeibe. Különböző eszközöket adtak neki és változatos ravaszságokat eszeltek, hogy férje jól érezze magát és elhiggye, hogy becsületén eddig még csorba nem esett. Akik tudtak erénye elvesztéséről, azt tanácsolták, hogy fejtessen ki nagy ellenállást, sirjon és kiabáljon és védelmezze magát, amíg lehet, amíg férje teljesen ki nem merült és érzékei a nüanszok észrevételére eltompultak. — Mondanom sem kell: a csel sikerült.

Ket szép lány, róm. kath., (német) Temesvárhoz közeli kis városban férjhez akarna menni. Egyik 18 a másik 20 éves, szépnek mondott, fess és sokak által csinosnak nevezett lányok vagyunk, de özvegy édesanyánk jövőnkéről akar gondoskodni és ezuton keres részünkre komoly partit. Egyikünk szőke, a másik barna, mindegyikünk 1.000.000 lei hozományt kap és teljes stafingot, azonkívül nagyobb örökség vár ránk. Szimpatikus, kedves és elfogadható foglalkozásu urifiuk komoly leveleit a kiadó továbbítja, esetleg a címet közli. (v)

Ügyvéd özvegye, vidéki városban, középkori urinő, nagyobb vagyonnal, férjhez menne. Leveleket a kiadó továbbít „Ügyvéd” jelige alatt. W

Sátán a Szepességben

— Eredeti kézirat. — Irta: OREST. —

I.

A tavaszi bála az utolsó hold-
tölte óta lázasan készülődött a
kis szepességi város népe. A fiatal-
ság nagy táncmulatságot rendezett
az „Arany szőlőfűrt” szellős paj-
lájában, a jómodu polgárság el-
özönlötte a vendégfogadó kerü-
lyasztalait. A vigalom hajnalig is
eltartott és azon az éjszakán er-
kölcstelen kacagás csilingelt a
nyugalmas város utcáin. Ez az
éjszaka a fiataloké volt, a szé-
dült, mámoros keringéseké s
ezen az éjen senkit sem lehetett
megfenyíteni csendháborítás miatt.
A máskor oly szigorú városbíró
megparancsolta a zordon, lánd-
zsás baktereknek, hogy ne zavar-
ják a fiatalok mulatságát és a
mogorva éjjeli örök mosolyogva,
sőt dühöngve járkáltak a mula-
tozó városban, mert a fiatalság
minden korcsmában csapra üte-
telt számukra egy hordó sört. Kü-
lönben sem volt szükség a derék
bakterekre, mert emberemlékezet
óta nem fordult elő megbotrán-
koztató esemény a tavaszi ünne-
pen. Igaz, hogy három esztendő-
vel ezelőtt a bognármester leá-
nyának sürgősen férjhez kellett
menni a bál után, no de ez ellen
semmiféle bakter nem nyújthat
oltalmat. Ugyanis a községi lege-
lőn akadtak rá a szerelmes pá-
rocskára a legkézelfoghatóbb szí-
tuáció közt.

Tamás ezen a délutánon igen
nyugtalan volt, mert a tavaszi vá-
sár lázító muzsikája minduntalan
megzavarta a munkáját. A sötét,
komoly diákszoba, melyben, mint
bánatos angyal örködött a me-
lankólia, most egyszerre izgatott
lett és a pergamenek sulyos, sárga
lapjai, mintha szerelmesen meg-
remegtek volna a tavaszi szélről.
A zene vértforralón gyöngyözött,
végig a komoran figyelő falakon.
Becsukta az ablakot, úgy akarta
elzárni magát a zengő tavasztól
és mindkét könyökével a könyvek
fölé hajolva, ujjaival betapasztotta
a füleit. Egy pillanatig nagy,
süket csönd borult föléje, de az-
tán újból fölcsendültek bujálkodón
a muzsikák, beszivárogtak az ab-
lakréseken, a kopár falak közt,
mint egy nagy, bugó csigákon új
életre keltek és zengve, diadalma-

san betöltötték a szobát. Tamás
felsóhajtott és becsapta a könyvet.
Elhatározta, hogy sétálni fog egyet.
Vállára kerítette kerek köpenyét.
Mikor leérkezett a kapu elé, fe-
jét mámoros bódulatban hajtotta
hátra. Az ébredő hegyek illata
nekicsapódott arcának és Tamás
mindenről megfeledkezett. Fehér-
ruhás, merészformájú lányok buk-
tak elő mindenünnen és táncos,
bátor léptekkel, combjukon lengő,
fehérműt felvillogtató szoknyák-
kal haladtak a táncmulatság felé.
A városkapu hatalmas piacán
tarka, hullámozó örvényben kavar-
gott a nép. A kapurészen keresz-
tül ébredő mezők nevettek be a
városba. Az emberek részeg mámor-
ral nyüzsögtek.

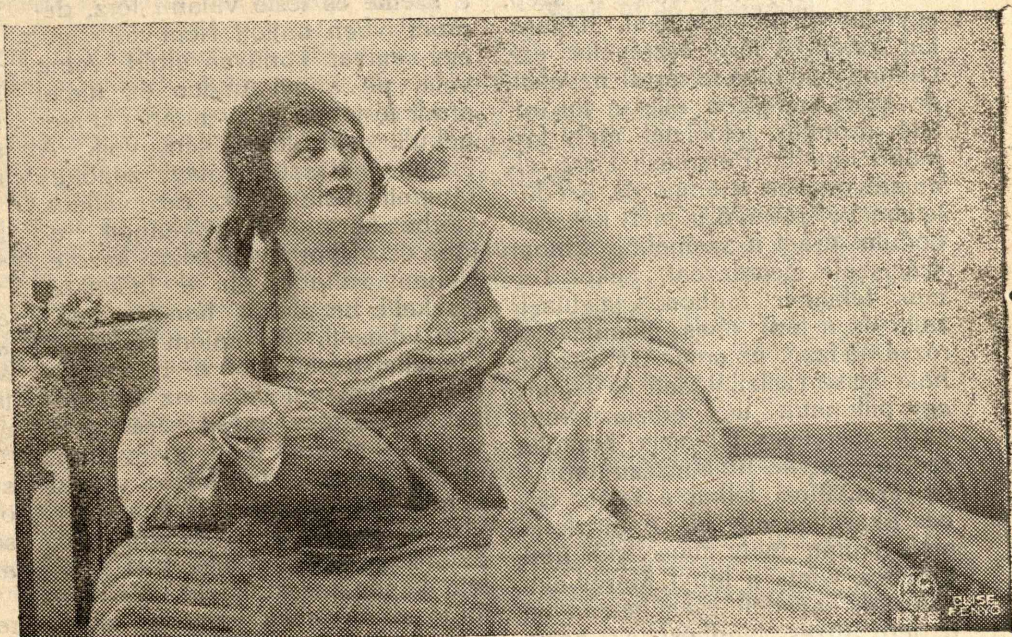
Tamás szemében felragyogott
valami fiatal, éhes, nő utáni vá-
gyakozás és ezt még azzal sem
tudta lerontani, hogy fanyarul fél-
rehuzta száját, valahányszor egy
csinos szolgálólány kihívó, kacér
nevetéssel oldalba lökte. Ám nem-
csak a szolgálók kacsintgattak Ta-
mással ebben a tavaszi délután-
ban; a város tiszta erkölcsű bak-
fisai, tejfehértestű és szeplőtlen
nemű hajadonai is feléje negé-
deskedtek, mint az érett gyümöl-
csök, egy sokat sejtető és meztit-

len megalázkodást ígérő pillantás-
sal, melyben az állt: végy, fiatal
vagyok és ég rajtam a ruha, ér-
ted élek. Csókolj meg!...

A délután már tompább lett egy
árnyalattal, szilajon sikoltott fel a
féktelen zaj, kintornák rikoltottak
bele az alkonyatba, részeg hinták
lendültek a magasba, hogy a nők
lábát fölig lehetett látni, ahol egy-
máshoz simulnak a huspárnák, a
ringlispil valami mámoros búbáj-
ban keringett. Már a lapiónok is
kigyulladtak és mint telt, érett na-
rancsok usztak a sötétben. Színes,
olcsó limonádéüvegek dugója puf-
fogot, a cirkuszponyva mögül ki-
hallatszott a taps, papagályok krá-
kogtak a planétásember kereszt-
rudján, cintányérok verődtek ösz-
sze hajszólo, korbácsoló csengés-
sel, bombardók riadtak valamely
zenekarban és a kigyóbüvölőnő
kezében kéjes ritmusban csörgött
a tarantella. És a színek és han-
gok viharzásába hideg titokzatos-
sággal bámult bele a jövőendő
mondó pók smaragdszeme.

II.

Tamás szép szomszédnőjére
gondolt, kit már régóta lesett meg-
kíváló áhitattal diákszobájának
ablakaiból s kívül gyakorta talál-

DÉLUTÁNI PIHENÉS

kozott a ház homályos folyosóin. Régi óhaja volt, hogy megismerkedhessen vele, miért is a vendéglő felé tartott, remélvén, hogy a táncosok közt meg fogja találni a kis bájoszt. Margitnak hívták, mint ama másikat „Faust”-ban, kinek Sátán tervezé a megrontását.

Tamás egy pillanatig megállt a szabályosan sorakozó ákácok alatt. Bűnös lengéssel tapadtak össze a fiatal testek formái, a hus egy-másra melegedett. Táncközben kigyult a lányok édes arca és karcsu, fehér aktjuk drága, olvadó-kony melegséggel simult táncosukhoz, lenn pedig, a térdek tájékán, a könnyed, rövid szoknyák árnyékában, remegő gyönyörrel tállalkoztak a combok. Suttogó, lázas szavak szárnyaltak, negédesen feszültek az illatos bugyik az alsótesten s a zenébe beleolvadt az alsószoknyák zizzenő nesze.

Tamás sóhajlott, mert sehosem találta Margitot. Lehajtott fejjel kifelé indult, az ajtón ebben a pillanatban lépett be a lány, szinte egymásba ütköztek. Most ott álltak egymással szemben, szótlanul, megzavarodva, de feszült, figyelő tekintettel. Ám Tamás utólrhetellen mozdulattal vont a melle elé szárnyas, fekete köpenyét, mélyen meghajolt s így szólt:

— Szép szomszédnőm, szabad?

Már hajlott is a lány puha, meleg dereka felé, Margit pedig mosolyogva engedett a hívásnak. Az első forduló után Tamás kissé távolabb engedte magát a lányt, azzal a becsületes és nyílt szándékkal, hogy nézhesse a szép, egyenes domborulatokat, hajlatokat testén. A lány észrevette ezt, valami mámoros zavarral nevetett, de azért merészen állta a fiu kutató, szomjas tekintetét, mely formáira tapadt. Pillantása kissé elhomályosodott a tangózás szédületében és gyönyörű, mély kékségű bódulat áradt a szeméből. Finom szájaszéle megrezsent, mikor Tamás tekintete mohón végigtűzelt rajta és a férfi éhes pillantásától rózsássá izzott az arca. Aranyszőke haja kissé szétzilálódott és Tamás egy pillanatra úgy érezte, hogy az ő szerelmes tekintete borzolta szét az enyhe hullámmzásu aranytenyeret. Most felkapta fejét, dacos akarattal, egy kis önbizalommal, azután mély mosollyal újra testéhez vont a lányt. Margit aláztatlan, engedelmesen beleomlott a férfi tüzes lendítésébe; nagy,

érzéki tavasz volt és a cseresznye-virágokat megtépte, lecsókolta a a hegyekről lerobogó szél. Kábult illatok áradtak, fenyegetően morajlott a mámoros tömeg. Az ébredő tavaszi mezők szíve lüktetve feldobbant a lábuk alatt, görcsösen szorongatták egymás testét. A terem viharzó zürzavarba folyt, minden elmosódott, zümmögő darázs-fészekké vált, a zenekar és az asztalok, a terem végén fekete sávvá mázolódott szét, mint a vásznon elkenet olajfesték. Csak a tangó zengett, mint boszorkányos varázslat és Margit teste remegni kezdett a férfi mohó, meggörbült ujjai alatt. Mindketten megrémültek, érezték, hogy valami végzet lappang az estében.

III.

Hirtelen vad visítás, hatalmas ordítás hallatszott a vásártér felől. A táncosok a hang irányába futottak. Most már minden sikoltást külön lehetett hallani. Rémuló asszonyajgatás, rémuló nevelés, durva férfirohej és dühös ordítás vegyült egybe. Egy majom szökött ki a cirkusból.

Tamás és Margit is odasodród tak a bejáratához, de egy pillanatra sem engedték el egymás kezét. A tér tulsó oldalán emelkedett a cirkusz. Rozsdásfényű fályák világították meg a biborfüggönyű bejáratot, mely most szét nyílt és előtűnt mögötte a porond, fölgereblyézett, barna porondja. A majom fenyegetően rázta öklét a nép felé. Zöld fényben csillogott a szeme és teste valami torz, démoni ivben hajlott. Nem volt nagy, egy ember könnyen elbirt volna vele, de annyi undor és utálat áradt testéből, hogy mindenki menekült, aki közelében volt. A majom felbőszült a nagy zajtól és ráugrott valamelyik nő vállára. Görbe karmaival belekapott a fejébe és vigyorgva tépázni kezdte. Néhány suhanc, aki a faágakon fészkelte be magát, harsány hangon vihogott. A majom groteszk diadallal nézett szét a nő válláról, mintha válogatná az embereket, aztán egy másik asszonyra vetette magát. Vad gyönyörrel, elemi dühvel, tajtékozó szájjal hempergett az emberhullámokban, visitva vergődött a csődületben. Sátáni ügyességgel siklott ki a feléje kapó kezek közül. Vérbenforgó szemü ebek vonítani kezdtek a majom szagára, az állat pe-

dig undok, büzös mandrill, valami epés, nyálkás, fajtalan diadallal rohögött a tömegen.

Tamás és Margit megdermedve tekintettek a majomra, verejtékes kinban szorongatták egymás kezét, a leány körme belevágódott a férfi tenyerébe. A majom parázsló, zöld szemének tekintete úgy járkált rajtuk, mint a tüzszúrás s most az állat feléjük jött. Margit sikoltott s belerogyott a férfi karjába, kinek teste megrándult az undortól, az iszonyattól. A kis buja szörnyeteg egyenesen feléje ugrott. Önkéntelenül a lány fölé hajolt, hogy megvédje Margitot a szennyes állattól és riadt, eszelős borzalommal húzta váll közé nyakát, mikor az állat karrait érezte testén. A majom tüzes lehelete belelángolt a diák köpenye alá és Tamás most csodálkozással érezte, hogy a majom keze lágy és bársonyos és érintése jóleső simogatással fut végig a testén. S ebben a pillanatban megérezte, hogy a leány ott hever alétan a karjában. Margit szeme is felnyílt, ajkán mosoly jelent meg és ebben a pillanatban csak azt érezték, hogy egymás karjaiban vannak bódult és zengő szerelemmel. A majom pedig eltűnt...

Margit és Tamás csak álltak egymás mellett, mint akiket bűvölet fon össze.

A lány halk sikollyal nevetett és szinte beleolvadt teste a férfibe. Elindultak a sötét, elhagyott utcákon. A kapu előtt Tamás ráborította köpenyét a lányra, úgy osontak be a házba. A kis diák-szoba ajtaján kinlódva csikordult a kulcs, Margit megremegett, mikor átlépte a küszöböt, fázósan kuporodott meg a szoba sarkában s míg Tamás az olajlámpással vesződött, fogai didergő lázban verődtek össze. De véreben vad, vágyakozó bűbáj tűzelt. Mikor a lámpa sárga fénye betöltötte a szobát, Margit hirtelen felsikoltott.

A falon egy melszett függött, amely szent Hieronimus püspököt ábrázolta, amint imakönyvét a sátán felé nyújtja és a lány a sátánban rémuló sikollyal megismerte a majmot.

— Szent ég, mit tettem? — suttogta s már bontakozott a fiú ölelő karjaiból. Kiosont a folyosóra és tisztán, hófehéren eltűnt az estében.

Fenn az égen egy hideg csillag ragyogott és páduai Szent Antal templomában megkondukt a harang.

A feleség levele

Megható szerelmes asszonyi levél, amit az elhanyagolt nő ír urának, hogy figyelmeztesse a közeledő veszélyre.

Igen, kedves Raul, csak forgassa a levelet, győződjön meg jól az aláírásról: én írom, csakugyan én, a hitese felesége. Mielőtt lefeküdtem volna terjedelmes ágyamba, mely ezelőtt kettőnknek, most pedig egymagának szolgál, — előbb beosontam a maga szobájába és oda helyeztem ezt a levelet minél szembeesőbbben az ágya közelébe.

Ime, napnyi teljességgel éppen három esztendeje, hogy egybekelünk. Vallja be: észre sem vette az évfordulót!... Én számontartottam és elmerengtem volna rajta e kis incidens nélkül is... Három esztendő: sok is, kevés is! Szülei, valamint az én szüleim, ismerőseink és mindenki szemében mi még új házasság vagyunk... Maga harminckét éves; én huszonhárom; maga elegáns, én szép; egészen rendjén volna, hogy szerelmünk betöltse a rendes viszonyok élettartalmát... Így vélekednek mások is... A mi, akik a komédia mögött álldogálunk, mi bizony tudjuk, hogy egy év óta nincs viszony közöttünk és mindössze kilencszer voltunk „házastársak“ (ne akarjon meghazudolni: én megjelöltem a naptárban bizonyos napokat) igenis, kilencszer, se többször se kevesebb-szer. Szegény kilencszer között is mindinkább hosszabbodott az időköz és október óta... érti-e?... Most januárban vagyunk, január vége felé...

Testben lélekben, szüzen ragadott volt ki családom köréből. Én jöttányit sem tudtam a szerelemből, erről biztosítom magát. Ha akkor egész egyszerűen befektet az ágyba, ha homlokon csókol és jó éjt kíván és minden további nélkül visszavonul szobájába, én azt egészet igen rendjén valónak találtam volna, sőt el lettem volna ragadtatva e számomra újfajta élettel... E helyett azonban mit tett?... Az első estétől fogva beletaposodott a tudatlanságomba s én minden előkészület nélkül kóstitam a szerelemben... Szomorú szokás, mely a házasságból erőszak-ejtés felét rendez, elcsábítás-féle helyett; pedig oly könnyű volna az is... De gyerünk tovább;

segítségül jön a természet, szerencsére, s ő helyrehozza sietősen a férjek ügyetlenségét.

Kis idő kellett hozzá, — meggyómonom — hogy magába szeressek Raoul, de már most nem leányos módra, hanem úgy asszonyosan. Csakhogy míg én nekiélénkültem, magában ugylátszik lankadt a szerelem és szórakozott lőn. Nem hevitette többé fásult képzeletét, hogy szüzet tart karjaiban és nyilván összehasonlításokat kezdett tenni a felesége és együgyű és egyszerű s néhai szeretőinek kitanult ölelései közt.

Házasságunk második évfordulója-kor már szeretőt tartott. Szeretőt tart most is. Valami tingli-tangli nő fizet meg; persze ő megcsalja magát.

Tisztességes asszony vagyok, tartok az ön becsületére: bizonyosság legyen rá e levél. Zokszó nélkül türtem sorsomat legjobb tehetségem szerint, amíg erőmből tellett, most azonban figyelmeztetem magát és fülébe kiáltom: „Tűz van!“ Mert egy kis eset ma arra intett engem, hogy kezd már cserben hagyni az erőm és, hogy az akaratom, véle tisztességem menten prédájává eshet a fölpezsdülő vérnek, egy pillanatnyi elkáprázásnak... Megigérttem, elmesélem az esetet. Ime: Tudja talán, hogy hétfőn fogadok, mint például ma is. Közös barátaink járnak hozzám; azonkívül egész sereg fiatal-ember, akiket maga alig ismer. Férfi-ismerőseink gombamódra szaporodnak, kíváltk, ha a fiatal asszonyt tudvalevőleg elhanyagolja a férje, — s ez az én esetem, kedves Raoul. Így hát hétfőként szépszámu fiatal-ember vendégem van. És beismerhetem, hogy valamennyi igen állhatatosan udvarol s fölöttébb nagylelkűen ajánlkoznak az ön helyettesétül nyomban azon a napon, amikor rá szánom magamat, hogy megcsaljam önt.

Ma, úgy félhét tájt a véletlenség folytán, mely olykor egyszerre kiűrti az imént még népes szalont, négy-szemközt maradtam egyik jelöltem-mel. Ne hevüljön, a nevét ugysem

árulom el, valamennyi férfitárogató-dító pipacspirosan és hirtelen egy karosszékre takarodott. Idején. Ha barátom őt perccel későbbben érkezik, az ön tartozása, szegény Raoulom, kiegyenlített volna.

— A ferfiu, aki véletlenül csak-nem szeretője lett, az ön feleségé-nek, ígérem, többet nem teszi be hozzám a lábát... Azt azonban nem ígérhetem meg, hogy a veszedelem meg ne ismétlődjék, s a barátom esetleg nem érkezik majd idejekorán. Főntartás nélkül bevallom a gyön-gességemet: én ki vagyok szolgál-tatva bármely vakmerőnek... Ég a háza uram! Kedves barátom, ha magának mindegy, hogy ég, akkor csak folytassa házonkívüli szerel-meskedését!... Ha ellenben nem — hála Istennek — a tűz ezideig nem okozott nagyobb pusztítást, — talán elolthatja... még az éjszaka... mat pedig aligha provokálhatja vé-gig...

Nos hát, a szóbanforgó jelölt pil-lanatnyi zavarodott csönd után hirtelenül, nekivadult félénkek módján, átkapta derekamat és szinte felhab-zsolta ajkamat.

Gondolja, tán ellenszegültem? Kedvesem bizony én egyáltalán nem. Tudtomon kívül olyan erőssé hal-mozódott bennem a vágy, hogy az első érintésre elvesztettem akarato-mat. Másodpercig az illető kénye-kedve voltam. Ő észrevette ezt, igye-kezett is kihasználni az előnyeit és már-már... csöngettek. A fiatal hó-

Nagy hühó semmiért.

Apfelbaum Izidor egyik közeli me-gyében levő kis községből eljegyez egy leányt. Meghallja ezt egy jó ismerőse és le akarja beszélni a házasságról:

— Az én információm szerint ab-ban a községben nincs egy fiatal-ember sem, aki a menyasszonyod-dal ne csókolódzott volna.

— Te nagyzolsz. Az a község olyan kicsike, hogy ott alig van egy-néhány fiatalember...

3 nap alatt eltűntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

ÁRVAI mos, fest, tisztít, Timișoara IV., Bem ucca 20. sz. Telefon 15—60.

Temesvári iparos, 27 éves, rom. kath. vallásu. jól kereső, korrekt, józan fiatalember, hazulról nem szegény, keresi korához képest, leány, vagy gyermektelen özvegy komoly ismeretségét, akinék legalább 100.000 lei hozománya van. Leveleket „Szőke” jelige alatt kiadó továbbít.

NAGYON SZÉP, szőke, határozottan fess és intelligens, r. kath., szép termetű, jónevű temesvári iparos 20 éves lánya, ki önhibáján kívül elvált, férjhez menne jóra való temesvári vagy vidéki iparoshoz is, akinék őszintén szerető felesége tudna lenni. Biztos állásban van és hozomány helyett havi 6000 lei fix jövedelemmel rendelkezik. Címét „Szép szőke lány” jelige alatt megmondja a kiadóhivatal. d

HIVATALNOKLÁNY, szép, szőke, művelt, gör. kel. vallásu, 27 éves, nagy temesvári gyár tisztviselőnője, havi 6000 lei biztos keresettel, kis lakással és háztartással, 150.000 lei készpénzzel, férjhez menne jó lelkű és intelligens uriemberhez, esetleg műveltebb iparoshoz. Leveleket „Arvany” jelige alatt a kiadóhivatal továbbít. d

42 ÉVES vagyok, egy magáncég hivatalnoknője, jó fizetéssel, egy millió lei készpénzzel és csinos lakással rendelkezem. Csekély testi hibám van, ami miatt eddig nem akartam férjhez menni, de mivel vágyom egy megértő és nemesen gondolkodó férfire, akinék szerető felesége tudnék lenni, ezt az utat választom, hogy magamnak élettársat találhassak. Nincs senkim, egyedül állok és ép azért nagyon meg tudnám becsülni azt a férfit, aki lelkileg is velem érezne. Leveleket „Vallás nem határoz” jelige alatt a kiadóhivatal továbbít. d

VIDÉKI VÁROSBAn lakó éves özvegy, gyermektelen izr. vallásu hivatalnokember, evi százezer leit meghaladó biztos keresettel, nagyobb készpénzzel, csinos lakással, megnősülne. Vallás nem határoz, csupán nem éppen szegény, jólelkű és tisztességes jóra való feleséget akar. Leveleket „Vidéki nagyváros” jelige alatt a kiadóhivatal továbbít.

MEGNŐSÜLNE 29 éves rom. kath. vallásu, fess, jóarcu és intelligens temesvári iparos. Nem annyira hozományért nőstülne, mint inkább jó és őszinte feleséget akar. Leveleket a kiadóhivatal továbbít „29 éves iparos” jelige alatt. d

37 ÉVES, nőlen, önálló műhellyel rendelkező, magyar nemzetiségű jól kereső iparos megnősülne. Némi csekély hozomány megkívántatik, de mindenben egy rendes és tisztességes, odaadó hű feleséget keres, mely lehet özvegy, vagy hajadon. Leveleket „Temesvári” jelige alatt a kiadó továbbít. d

FIATAL ÖZVEGY, 25 éves, temesvári varrónő, r. kath. szép, szőke, intelligens, havi 7—8000 lei biztos keresettel férjhez menne feltétlenül korrekt és tisztességes jobb iparoshoz is. Leveleket „Varrónő” jelige alatt a kiadóhivatal továbbít. d

Alkalmi ajándékokat

legelőcsöbben beszerezhet

Joan Dumoniu

órás és ékszerész

Timisoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Ékszerek, drágakövek,

valódi ezüst és alpakka evő-
eszközök.

Nagy választék kínai ezüst
disztárgyakban. Saját ékszer-
műhely.

BRAUN SÁNDOR

IV., Küttel-tér 5.

Károlyi József

uri fodrász

Timisoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Skála János

f a s z o b r á s z

Timisoara IV., Strada Gelu 18
(Pacsirta-utca) (930, 3)

Butorfaragást, facsillárt, fa-
szobrot és disztárgyat készí-
tek a legfinomabb kivitelben

MAISON PERÁK Timisoara, Belváros,

Lloyd-sor 4. szám.

Telefon: 12-52.

Elsőrangban berendezett női fodrász-szalón, a modern szépségápolás és kozmetika legújabb követelményeivel. Elsőrangú hajfestés, manikűr és hullámosítás (Dauerwelle) vendég-hajak művészi kivitelben. Elsőrangú szakerők, figyelmes és pontos kiszolgálás.

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Mire jó a fürdő?

Az öreg Zwiefelbachnak megbetegedett az ifjú felesége. Elhivatja hozzá az orvost, akitől megkérdi:

— Mondja doktor ur, nem kellene a feleségemet valamilyen fürdőbe küldeni?

— Nem ártana.

— No és mit teszünk gondolni, hogy hová? Karlsbadba, Marienbadba vagy ide a közelbe, Herkulesfürdőbe?

— Ha minden áron el akarja küldeni, hát Herkulesfürdő félig-meddig segítene rajta.

— Mi az, hogy félig-meddig?

— Nem annyira a fürdő, mint inkább a Herkules...

„Szarvas” Kávéház és étterem. A Gyárváros legjobb szórakozó helye. Kitűnő konyha, italok! Váradi Aladár igazgató vezetése alatt esténként gyönyörű kabaré műsor

Burberrys Ltd.

szövetek

legszebb és legjobb karcsonyi ajándék férfiak és nők részére.

TIMIȘOARA, Belváros, I. Str. Avram Iancu 2. szám.

FÉRJHEZ MENNE 35 éves rom. kath. anyagi, temesvári hivatalnoknő, nagy gyár tisztviselője, évi 80.000 lei biztos keresetű, szép háztartással és kelengyével. Férjhez menne azonkívül ugyancsak gyári tisztviselő, 30 éves leány, rom. kath. évi 70.000 lei biztos keresettel. Több kisebb nagyobb tisztviselő 25-30 évig, akiknek biztos egzisztenciájuk van, havi 8000 lei jövedelemmel. Csak temesvári tisztviselő-emberek, özvegyek vagy elváltak, esetleg jobb iparosok irhatnak részletes levelet a kiadóhivatalnak „Polgári Leány” jelige alatt a kiadóhivatal a leveleket rendeltetési helyükre juttatja. d.

Vidéki gazdag kereskedő, rom. kath., akinek nagykereskedésén kívül háza, 52 hold földje és szőlője van, 23 és 27 éves fiai számára megfelelő partit keres. Fiaim kitanult kereskedő emberek, józan gondolkodásúak és abszolút intelligens emberek, házasságuk esetén egy-egy milliót kapnak üzleti vállalkozásukhoz. Intelligens, vagyonos hajadonok érdeklődésére címet a kiadóhivatal közöl.

EGYETLEN LÁNY, keresztény, 20 éves, szép, barna művelt és iskolázott, kinek saját nevén több ingatlan van és akinek szülei több milliós vagyon felett rendelkeznek, ismeretség híján ez uton keresi komoly, jó állású és biztos egzisztenciával rendelkező férfi ismeretséget, aki nem nagy vagyona, hanem saját maga miatt venné feleségül. Leveleket a kiadóhivatal továbbítja „Szép temesvári lány” jelige alatt. d.

Egy-egy millió hozománnyal férjhez adná vidéki kereskedő 20 és 25 éves intelligens, jó nevelésben részesült leányait, biztos és elfogadható egzisztenciával rendelkező ur-emberhez. Leveleket „Szőke barna” jelige alatt a kiadó továbbítja. (d)

Másfél millió ingatlannal rendelkező, 30 éves rom. kath. vallású, vidéki szőke urilány férjhez menne. Csak komoly és teljes tárgyilagossággal megírt levelekre válaszol a kiadóhivatal „Vidéki szőke” jelige alatt. (d)

35-40.000 Lei havi jövedelemmel megnősülne 38 éves, szimpátiikus, izr. vallású nőtlen fogorvos, vidéki nagyvárosban. Korához és keresetéhez illő, nem molett nők leveleit „Fogorvos” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja. (W)

Amigó férfiszabó, Timișoara IV., Begabalsor 26.
Jutányosan vállalkoz minden szakbavágó munkát!

Nincs többé ősz haj!

A „Császi” féle „Henne” Orientális hajfesték csodákat művel. Nem kell időt veszíteni és órákhozszat a fodrásznál ülni, mert már egy óra alatt ősz haját arany, szőke, bronz, barna vagy feketére garancia mellett festem. Látogasson meg és tegyen egy próbarendelést.

Elsőrangú viz és vasondolás, férfi és női manikűr, bármilyen hajmunkák, parókák. Dus raktár illatszerekben és külföldi pipere dolgokban.

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
TIMIȘOARA BELVÁROS
REZSŐ UCCA.

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Majthényi Károly

vízvezeték, villany- és csatornázaszerelő

Telefon 11-29

Timișoara, III. Doja u. 6

Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és vilanyszerelés, házteléfono és gázkályha javítást. berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Schumpela és Szappanos

üvegégtábla festészet
Tel. 21-52 (Hunyadi-ut 14)

AZ

ARADI KÖZLÖNY

Erdély magyarságának legelterjedtebb
és legkedveltebb napilapja.

Fönnáll 44 éve.

DÉLAMERIKAI

MagyarHirlap

DIARIO HUNGARO

Rio de Janeiro, Rua 1º de Março 20
Caixa postal 2588, Brazilia

Sao Paulo, Parque Anhangabaku 7
Caixa postal 3081, Brazilia

Szerkeszti és kiadja: ORBÁN LEO. — A délamerikai magyarság egyetlen magyarnyelvű napilapja. Közli a dél- és északamerikai híreket, legkimerítőbben értesít a helyi újdonságokról és tudnivalókról.

Minden magyar olvassa és terjessze a Délamerikai Magyar Hirlapot!

Kóka József cipész

Timișoara, Gyárudvar-ucca 8 sz.

Tartós férfi és női cipők a legmodernebb kivitelben.
Javítások soron kívül!

Cipőfestés bármely színben.

Tipografia UNION könyvnyomdája. Lugoj

Nagy borkereskedő vidéki nagyvárosban, 42 éves, izr. vallásu, szép arcu, csinos férfi elvenne lányt, vagy gyermektelen vagyonos özvegyet, csak izr. vallásut, szintén csinos, jóarcu, intelligens hölgyet. Leveleket a kiadó továbbít „Borkereskedő” jelige alatt. (W)

700.000 lei készpénzhozománnyal, 26 éves gyermektelen, elvált r. kath. vallásu, szép és csinosnak mondott uriasszony vagyok. Meguntam a kisvárosi életet és férjhez óhajtanék menni. Keresem a feltétlenül korrekt férfiak ismeretségét, akiknek mindenben támogató felesége tudnék lenni. Érdeklődőknek „Magas barna” jelige alatt bővebben válaszolok. (v)

500-500 ezer lei készpénzhozománnyal férjhez menne 18 és 26 éves izr. vallásu, szép, mollett, kedves és művelt lánytestvér, akiknek szülei ezenkívül is jól bírják magukat. Csak komoly és teljes tárgyilagossággal megírt levelekre „Két leány” jelige alatt a kiadó válaszol. (v)

Mérnök, 25 éves rom. kath. vallásu, leszerelt hadnagy, házasság céljából keresi komoly ismeretségét házias nevelésű, jó családból származó urilánynak. Leveleket a kiadó továbbít „25 éves mérnök” jelige alatt.

Ön szép lesz ha „Dolly” krém, puder és szepilővizet használ, mely mindennemű szeplőt, májfoltot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül eltávolít. — Kapható:

Roth Jenő gyógyszer-tárában Timișoara. Mehala
(villamosmegálló.)

Haját, szakálát „Gloriával”

a hajfestékek királynőjével fesse. Rögtön fest szőkere, barnára vagy feketére. Garántáltan tartós és ártalmatlan. 1 „Gloria”

hajfesték, 2 hajfestő kefe, 1 folyékony hajmosó kátránychampoing és még 30 hasznos h. tárgyat csak 159.— leiért meg 35.— lei portó- és csomagolásért küld utánvétel:

Egy szép nő így nyilatkozik: „arcom szép taint jét, üdéségét és fiatalságát a „de Beauté” szépségápolási különlegességeknek köszönhetem.”

„Solution” arctisztító kivonat csak 55 lei. „deBeauté” szépségápolási szappan csak 25 lei. „de Beauté” creme nappali csak 35 lei; esti csak 45 lei. „Antirides” creme ráncok ellen 50 lei, arc-massage creme csak 55 lei, „de Beauté” speciális puder csak 25 lei. — Kapható:

Anyák figyelmébe!

Az új játékbabák drágák. Kedves gyermekeirégi babáit karácsonyra már most egészítse ki hiányzó alkatrészeiben és pedig: fejek, szemek, lábak, kezek, testek, ingek és parókák saját hajából is készíttetnek, amelyek emlékként örökre megmaradnak. E babák épp úgy néznek ki, mintha ujak volnának, azonban sokkal olcsóbbak. Vidékiek kéretnek a babákat és válaszbélyeget beküldeni. Portóért csak 8 lei fizetendő kg.-ként. — Bábklinika és parókakölcs.

Nicolin - féle „Institut de Beauté”-ban Timișoara III. Piața Plevnei (Dózsatér) 4

Ágytoll tisztítás

Minta-festés és vegytisztítás

Müller Péter

Telefon: 5—29, 10—37
— Timișoara —